

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: H. DURBAN-HANSEN

Redaksjonens adresse:
Ekebergvn. 23 — Oslo 50

NR. 1

JANUAR 1949

8. ÅRG.

Det franske frimerke fyller 100 år.

Centenaire du

timbre français.

1. januar 1849 ble de tre første franske frimerker sendt ut og solgt som «obligatoriske frigjøringsmerker» for befordring av post mellom franske postkontorer innenriks, mellom moderlandet og Corsica eller mellom Frankrike og Algérie.

Det er kanskje eiendommelig at Rowland Hills epokegjørende reform brukte 9 år på å tilbakelegge den strekningen London—Paris som et alminnelig jettfly i dag gjør på mindre enn 3/4 time. Som kjent innførtes frimerket i U.S.A. flere år tidligere. Men forholdene var en smule annerledes dengang enn i dag, både statsmakter og folk skulle ha lengre tid enn nå på å fordøye slike omveltninger, konservatismen stakk dypere i alle menesker og i alle samfunnslag før Napoleon III's død, tross revolusjon. Imidlertid var innførelsen av frimerket også sør for Kanalen imøtesett med spenning og forventning.

I avisen *Le Moniteur Universel* for torsdag 20. desember 1848 leste man bl. a. følgende, undertegnet av *Etienne Arago*, Directeur général des Postes:

Fra 1ste januar 1849 skal ethvert brev som transporteres mellom alle postkontorer i hele

Frankrike, på Corsica og i Algérie, betales slik: For et brev inntil 7½ gram: 20 centimes; fra 7½ til 15 g: 40 cts.; fra 15 g til 100 g: 1 franc; Verdbrev eller rekommanderte skal betales med dobbelt porto. Frankering av alle brev er påbudt. Hvis avsenderen setter for lite porto på sitt brev, vil postverket belegge det undervektig frankerte brev med en tilleggstakst som skal erlegges av adressaten.

Frimerkene er gummiert på baksiden; avsenderen skal med omhu klebe dem fast over utenpåkristen og — så vidt mulig — i brevets høyre hjørne.

Frimerkene er trykt i ark som inneholder 300 merker og som kan deles opp i 150 (formodentlig menes at det er et tydeligere skille midt i arket); de selges imidlertid av postmestere og av postførere i så lite antall som publikum ønsker det, og enkeltvis til en pris av (resp.) 20 og 40 centimes og 1 franc.

Og så en journalists halvt offisiøse kommentar til nyheten 3 dager etter starten, også hentet fra *Le Moniteur Universel*:

Den nye lov om brevporto har funksjonert siden i forgår. Et stort antall brev mottatt her, sendt fra de forskjellige departementer (landsdeler) til Paris, bærer dette lille firkantete frangeringsmerket. Dette merket viser Republikens symbol, som framtrer i blått på svart (!!) bakgrunn. Postverket setter et stempel på dette merket, før forsendelsen, for at en heller ikke selv skal fristes til å nytte det en annen gang.

I England er portoen nå blitt senket til 10 centimes (one penny). Frankeringen er blitt obligatorisk, dvs. slik at et ufrankert brev vel sendes til adressaten, men hos denne belegges med dobbelt porto. Frimerkene er også blitt lik kontante penger. Man bærer dem på seg i stedet for penger, og ingen kjøpmann avslår å ta imot dem som betaling, da han som regel straks får bruk for dem til sin korrespondanse.

Det var dengang. Siden har det rent meget vann i havet, og Frankrike er etterhvert blitt et både interessant og omfangsrikt frimerkeland, hvis frimerker man sjelden finner likegyldige, selv om man ikke samler på RF, som det ofte nøyer seg med å angi på merkene sine (og som vel alle samlere vet betyr: *Republique Française* Den franske republikk).

Det kunne naturligvis ha vært fristende å gjengi en hel del av de for det meste kunstnerisk uhyre sikre og vakre frimerker som er utgitt i Frankrike, men vi vil nøye oss med å avbilde disse 2 symbolske, og bare peke på det påfallende faktum at landet øyensynlig sjelden eller aldri har manglet fri kunstnere med overlegen skaperevne og -glede, derimot nesten alltid

har vært i bet for dyktige skrifttegnere og postale kritikere. Komposisjonen og teksten er den ofte sjenerende bristen i fransk frimerkekunst, som ellers viser ting av den ypperligste kvalitet.

Selvfølgelig skal begivenheten feires i Frankrike. Både med en stort anlagt frimerkeutstilling, som holdes i Paris antakelig i juni måned, dessuten med festligheter i postverket. Utstillingen blir visstnok arrangert av postverk og filatelistorganisasjonene i fellesskap. Merkelig nok later det til å ha tatt litt tid å komme i gang med forberedelsene.

Imidlertid tviler vi ikke på at det franskmennene vil gjøre ved dette betydningsfulle jubileum, det vil nok bli suksess. Det ønsker vi dem også. Og så skal vi komme tilbake til arrangementene så snart planene har tatt form og foreligger for det offentlige.

Til den tiden kunne det være hyggelig om noen norske samlere ville skrive litt om franske frimerker.

Redaktøren.

EN LITEN NYTTÅRSENQUÊTE

med klubbformennene.

Gjennom Forbundet har redaktøren av N.F.T. fått anledning til å stille noen få spørsmål til alle klubbformenn ved nyttår 1949, og vi gjengir her først spørsmålene, og dernest svarene fra de formenn som har vært så vennlige å svare.

- 1) Hvordan har arbeidet for klubben og filatelien vært hos Dem i 1948?
- 2) Har klubben og De noen planer og ønsker for virksomheten i det nye år (1949)?

3) Deres styres sammensetning pr. 1/1 1949?

4) Er De og klubbens medlemmer stort sett fornøyd med Norsk Filatelistisk Tidsskrift — eller har man noe å innvende? I så fall ønskes det?

Formannen i *Arbeidernes Filatelistklubb*, herr *Gustav A. Karlsen*, svarer:

1) 1948 må sis å ha vært et meget godt år for Arbeidernes Filatelistklubb. Siden klubben begynte med sine ukentlige møter, har frammøtet øket betraktelig og er

nå bedre enn de første år etter krigen. Det har vært holdt flere kåserier i forbindelse med framvisning av frimerke- og temasamlinger, dessuten ble det ved avslutningen av vårsesongen arrangert en utstilling for klubbens medlemmer. Selv om deltakelsen kunne ha vært større, ble det utstilt samlinger som lover godt for framtiden. Etter innbydelse av Työväen Postimerkkeilijät r.y., Helsinki, hadde klubben 3 medlemmer der borte under utstillingen.

2) Våre planer går i første rekke ut på å stabilisere klubbens økonomi. Dernest er det byttevirksomheten som må utbygges, for å skaffe medlemmene mer og om mulig billigere materiell. Våre medlemmer må ved kjøp av merker sikkert ta atskillig større hensyn til pungen enn hva tilfellet er med mange andre klubbers medlemmer. Vi vil også i året som kommer, søke å få bedre forbindelse med arbeiderklubber i andre land. Våre ønsker for året: Fred og forståelse mellom folke- og landene, og så håper vi at alle arbeiderfilatelister vil innse nytten ved å stå tilsluttet klubben.

3) Gustav A. Karlsen, formann. Elias Sando, viseformann. Gunnar Høgdahl, kasserer. Gunnar Eriksen, sekretær. Abraham Aas og Edval Helgren, styremedlemmer.

4) Det er alminnelig tilfredshet med Norsk Filatelistisk Tidsskrift blant klubbens medlemmer. Enkelte har vært misfornøyd med at det tas inn møtereferater som er opptil et halvt år eller mer. Arbeidernes Filatelistklubb ønsker Tidsskriftet framgang i året som kommer og håper at papirvanskene vil forsvinne etter hvert.

Formannen i *Bergens Filatelist-Klub*, dommer Otto Maalstad, svarer:

1) Meget bra. Vi gleder oss over god tilslutning fra medlemmenes side.

2) Ja, vi ønsker i særlig grad at det må bli et hyggelig landsmøte i pinsen i Bergen i år, og håper at vårt lille utstillingsprosjekt i forbindelse dermed må bli vellykket.

3) Formann: Otto Maalstad. Viseformann: Johs. Jellestad. Kasserer: F. C. Svendsen jr. Sekretærer: F. C. Moldenhauer jr. og Erik Wiborg. Suppleanter: Reidar Blytt og Oscar Berntsen.

NB! Nytt styre skal velges 25. januar 1949.

4) Vi er stort sett vel fornøyd. Ett av styremedlemmene ytrer imidlertid ønske om flere artikler direkte om frimerker, og undertegnede så gjerne at Tidsskriftet regelmessig brakte nyheter om norske poststeder, f. eks. om opprettelse av nye slike, nedlegging eller overgang fra f. eks. brevhus til poståpneri osv. Jeg er stempelsamler!

Formannen i *Drammens Filatelistklubb*, ingeniør H. Sverdrup, svarer:

1) Kan ikke påta meg «sjølskryt» om arbeidet for klubben, men det styret jeg har arbeidet sammen med, har alltid vist sin store interesse for klubben. — Hva filateli angår har vi til våre 11 møter hatt 3 foredrag over land, 3 over temaer, 3 over teknisk filateli og 5 over andre emner, de fleste med tilhørende demonstrasjoner. Dessuten har byttevirksomhet og et par auksjoner preget møtene, dertil diskusjoner av intern art. Stort sett må 1948 sies å ha vært et godt år også filatelistisk sett.

2) Noen særlige planer har vi ennå ikke for året, utenom å kunne bringe vel i havn en revidert og god lov for klubben.

Hva ønsker for virksomheten angår, håper jeg på medlemmenes støtte og samme interesse — ja, gjerne større — for egen deltakelse i foredrag etc. — og ellers for alt hva klubben og filateli angår — til felles gode for vår hobby.

3) Nedennevnte ble valgt på generalforsamlingen 26/1 1948, og nyvalg skjer på generalforsamling 17/1 1949: Formann: Ingeniør H. Sverdrup. Viseformann: Frimerkehandler R. Breda Sørensen. Kasserer: Malermester Th. Mandt. Sekretær: Lærer L. Thoen. Styremedlemmer: Kasserer O. Breivik og fru Ingrid H. Thorsen. Varamenn: Kontorsjef Edw. Kierulf, kjøpmann E. Langerud, frk. Asta Larsen.

4) For medlemmene kan jeg ikke svare helt ut, men intet er kommet fram for mitt øre, hverken i den ene eller annen retning, så jeg har all grunn til å tro at alle er utmerket fornøyd med N.F.T., og dette syn deler jeg også. Dog tror jeg at jeg har mange med meg når jeg sier at klubbreferater bør ha en god og kan-ske bredere plass, da disse er det eneste

«livstegn» — så å si — klubbene til standighet har fra hverandre. Og referater kan gi mange gode ideer, både hva foredrag angår, internt arbeid i klubbene, og på så mange andre måter. Men forutsetningen er at Forbundet går inn for dette og ber *alle* klubber referere jevnt hele året, og at N.F.T. tar inn *alle*.

Formannen i *Hamar Filatelistklubb*,
herr *Cato Gulbrandsen*, svarer:

1) 1948 har vært et jevnt godt år. En del medlemmer er falt fra her som alle andre steder, men den gamle kjerne holder, og interessen er heller stigende. Vi har lagt an på å skolere den yngre garde og gi ungdom og juniorer de rette impulser og god rettleiding.

2) Vi hadde ønsket å kunne se Forbundstinget som våre gjester i Hamar by's jubileumsår (900 år for den gamle Hamar Kaupang og 100 for den nye by), men tinget ble altså lagt annet sted hen. — Vi har ingen spesielle planer, men ønsker om kvalitativt bedre utvalgshefter i 1949. Det bør ryddes ganske kraftig opp blant dem som formidler og sender byttehefter i sirkulasjon. Det spekuleres i fillete og på andre måter defekte merker til skade for filateliens, idet det i første rekke går ut over mindre innsiktsfulle og trenete filatelister. Vi bemerker at TUB-FRIM er av de hederlige unntagelser. Dessuten er det vårt inntrykk at de oppsatte priser til sine tider er ublue — ligger over katalogenes toppnoteringer for førsteklases merker.

3) Formann: Cato Gulbrandsen. Nestformann: Erling Nordrum. Kasserer: Ingv. Hansen. Sekretær: Reidar Wiger. Styremedlem: Gunnar Fredheim. Bytteleder: Per Omsted-Kirkeby.

4) Vi komplimenterer Tidsskriftet ved dets redaksjon med den høye standard den holder. Tidsskriftet er utmerket, og vi gleder oss til hvert nummer som er i anmarsj. — Vi har iallfall ett ønske, som sikkert deles av mange: At det i N.F.T. hurtigst mulig etter at nye norske merker er kommet, må bli publisert brukt-prisen — av hensyn til bytte med utlandet. At vi ikke — som nå — må vente til utlendene i sine kataloger kommer med prisene. Kan ikke N.F.T. f. eks. én gang hvert halvår komme med Norgeskatalogens

nummer og prisendringene ajourført, så vi kan tilføre dem i katalogene våre? Vi tror det er hensiktsmessig når katalogen ikke kan komme hvert år. En annen ting: Kan N.F.T. gi en anvisning på selvbygging av kvartslampe?

Formannen i *Hønefoss Filatelistklubb*,
herr *H. Harlund*, svarer:

1) Dødperiode.

2) (Ikke utfyllt.)

3) Formann: H. Harlund, nestformann: fru Eli Nordby, kasserer: Odd Solbakken, sekretær: Arild Gunnerød, styremedlem: Sigurd Brenden.

4) Etter vårt skjønn er Tidsskriftet nesten perfekt.

Formannen i *Kristiansands Filatelistklubb*,
herr *Hilmar Nilssen*, svarer:

1) Interessen for klubben og filateliens for øvrig har i året som gikk vært bedre enn jeg nesten torde håpet på. Dertil har jeg hatt den glede å se den faste, aktive stab i årets løp forøket med nye, særs interesserte medlemmer som tar sin hobby alvorlig. Det legger jeg stor vekt på og mener det er det mest betydningsfulle resultat året ga oss. Arbeidet i klubben er også lagt an på å holde interessen på høyde, og jeg er i så henseende ikke blitt skuffet, — tvert imot. Særlig viktig har jeg ansett det å få flest mulig av medlemmene til å delta med et eller annet bidrag til underholdningen, — ved siden av selve frimerkene, som gis en bred plass ved stadig å ha rikelig med utvalg på møtene, ved auksjoner, framvisning, demonstrasjoner osv.

2) Planer og ønsker har vi nok flere av, selv om enkelte av disse nok ikke lar seg realisere i løpet av 1949. Det mest nærliggende måtte da være å skaffe klubben et fast møtelokale på et dertil passende sted. Det ønsket så jeg helst oppfylt i innværende år. Videre har vi planer om å lage en ny frimerkeutstilling, og bygger da på de erfaringer vi høstet ved vår første vellykte propagandautstilling i 1947.

3) Hilmar Nilssen, formann. M. Bergh Thomassen, viseformann. Leif K. Torjensen, 1. sekretær. Sigurd B. Johnsen, 2. sekretær. Arne J. Hansen, kasserer.

4. Ja, bladet er bra, — i den senere tid

er det blitt bedre og bedre. Som annonseorgan ligger det dog atskillig tilbake, hvilket sikkert skyldes den ofte uregelmessige utgivelse, som stort sett har gjort både nyhetstjeneste og annonsering temmelig umulig. Det gledelige er at utgivelsen synes å bli mer stabil, og vi håper nå å kunne gjøre regning med at bladet kommer til den bestemte tid hver måned, i likhet med de øvrige skandinaviske tidsskrifter, — da vil sikkert flere nevnte og unevnte svakheter rette på seg.

Vi liker ikke dobbeltnummer, da de aldri kan oppveie det å måtte unnvære bladet tilsvarende lenger og vel så det. Det har Tidsskriftet etter min mening benyttet seg litt for meget av. Det bør unnås. Likeledes mener jeg det var en fordel og av praktisk betydning for oss om Tidsskriftet — om ikke hver gang, så dog med passe mellomrom brakte en fortegning over forbundsklubbene, med navn og adresse på formann og bytteforstander (salgsleder).

Formannen i *Moss Filatelistklubb*, herr *Hj. Svendsen*, svarer:

1) Vi har hatt et bra år, både filatelistisk og økonomisk, med mange interesserte medlemmer.

2) Gode nye albums og gode og billige kataloger er blant våre ønsker; dessuten håper vi snart å være eier av en kvartslampe.

3) *Hj. Svendsen*, formann. *H. Horrigmo*, viseformann og sekretær. *G. Stensrød*, kasserer.

4) Spørsmålet er blitt ventilert blant medlemmene, og resultatet er at vi er meget godt fornøyd. Innholdet blir gransket fra perm til perm, — når dette er gjort, blir det da å ønske at neste nummer snart må komme.

Formannen i *Nordenfjeldske Filatelistforening*, kontorsjef *Sigmund Setsaas*, svarer:

1) Som formann i *Nordenfjeldske Filatelistforening* må jeg si at jeg er fornøyd med arbeidet i foreningen i 1948, hvilken oppfatning jeg mener også deles av størsteparten av medlemmene.

Medlemstallet har økt, og den jevne oppslutning på møtedagene tyder på in-

teresse fra medlemmenes side, så vel for foreningen som for frimerkesamling i sin alminnelighet. Møtene har vært avviklet på vår ordinære måte, med referater, små kåserier, hovedsakelig om filatelistiske emner, nyhetsreportasje med etterfølgende kameratslig samvær med bytting.

2) Med hensyn til 1949 er den største post i planen den propagandautstilling som tenkes holdt på vårparten i *Nordenfjeldske Kunstindustrimuseums* lokaler. Det nåværende styre står som arrangementskomité, og vi har de beste forhåpninger at det vil bli en utstilling som er foreningen og vår hobby verdig.

3) I de nye lover for *Nordenfjeldske Filatelistforening*, som ble vedtatt i slutten av 1948, ble driftsåret omlagt fra å følge kalenderåret, og driftsåret begynner nå om høsten og slutter om våren, og det sittende styre fikk prolongert sin funksjonstid ut vårsemesteret. Styret er derfor i vårsemesteret det samme som tidligere, nemlig:

Kontorsjef *Sigmund Setsaas*, formann. Disponent *Ø. Arentz-Grastvedt*, viseformann. Cand. philos. *Wilhelm K. Støren*, sekretær. Kontorsjef *Einar Hannevold*, bytteleder. Likningsassistent *Bjarne Dahl*, kasserer.

4) Jeg synes og har også grunn til å tro at det er en almen oppfatning at *Norsk Filatelistisk Tidsskrift* er meget bra og holder en høy standard. Om jeg skulle uttale noe bestemt ønske, måtte det blant annet være å få fyldige referater fra de forskjellige klubbers møter, således at en gjennom disse referater kanskje kunne få gagnlige impulser.

Formannen i *Notodden Filatelistklubb*, herr *A. Lippestad*, svarer kort og godt:

1) Liten virksomhet.

2) Ingen bestemte.

3) *A. Lippestad*, formann. *Bj. Rasmussen*, viseformann. *T. Melfald*, sekretær. *Paul Johansen*, kasserer. *N. Thvedt*, bytteforstander og styremedlem.

4) Fornøyd.

Formannen i *Oslo Filatelistklubb*, herr *Arnstein Berntsen*, svarer:

1) Den filatelistiske interesse har vært stor og medlemmenes oppslutning om

klubben utmerket, men det er ennå lite liv i omsetning av gode objekter. Klubbens største vanskelighet er at det ikke har vært mulig å skaffe noe skikkelig kontor og bibliotek, — helst i forbindelse med møtelokalet. «Huset» er det dessverre ikke tanke på å virkeliggjøre i denne tid.

2) Anskaffelse av skikkelige lokaler både for styre, medlemmer og først og fremst for biblioteket. Ellers får vi en rekke gode foredrag, og forhåpentlig en interessant høstsesong med klubbens nå tradisjonelle interne klubbkonkurranse og årsfest i desember. Ønsker fra medlemmene om deltakelse i de internasjonale utstillinger i Bruxelles og Paris, men mange vanskeligheter.

3) Arnstein Berntsen (formann). Tor Joh. M. Holtan (nestformann og sekretær). Anders Trøsvik. Bjarne Grøntvedt. Jørgen S. Stousland.

4) Jeg tror at klubben stort sett har vært fornøyd med Tidsskriftet, men redaktøren har i de siste nummer slått inn på linjer som antakelig kan diskuteres, og som jeg personlig tror ikke er gagnlig for norsk filateli. Og dette vil jo bekrefte av de artikler som har stått i Tidsskriftet omkring årsskiftet. Ønsker? — Jo, en sikker filatelistisk ledelse med nye ideer for samlerne, — en kraftig hånd med et sunt filatelistisk syn!

Formannen i *Skiens Filatelistklubb*, ingeniør J. Benn Johnsen, svarer:

1) Arbeidet i vår klubb har vært som i tidligere år. Frammøtet til våre møter har vært ca. 25 %, hvilket vi regner for bra. Medlemstallet er økt i 1948.

2) Vår klubb feirer i år sitt 25-årsjubileum, og vi skal i den anledning holde både en jubileumsfest og en utstilling, som vi håper vil bli vellykket. Noen ønsker utenom dette måtte da være at det oppsving som filatelien fikk under krigen, må holde og ikke gå tilbake.

3) Formann: J. Benn Johnsen. Viseformann: Olaf Hegland. Kasserer: Oscar Jensen. Sekretær: Gunnar Halvorsen.

4) Jo, vi er meget fornøyd med Tidsskriftet. Dog er det enkelte som mener at det burde være mer à jour med nyheter.

Klubben din er hva du gjør den til!

Nestformannen i *Troms Filatelistklubb*, herr Agnar Presterud, Tromsø, svarer:

1) Klubbarbeidet har i året 1948 vært særdeles godt, — det har vært holdt møte i Harstad og satt i gang et klubborgan med referater o. a. Det filatelistiske arbeidet har vært særdeles godt, med A. Ødegaard som foregangsmann og med flere internasjonale bragder.

2) Våre ønsker for kommende år er å få i stand møte med våre venner i Nord-Sverige og sammen ha en klubbkonkurranse. Det vil bli arbeidet med en utstilling i forbindelse med et påtenkt byjubileum i 1950.

3) Ingeniør Margido Stausbøl, formann, tanntekniker Agnar Presterud, nestformann, kjøpmann Magnar Marcussen, 1. sekretær, banksjef Halvdan D. Johannesen, 2. sekretær, tannlege Aage Simonsen, varamann, Arnold S. Ødegaard, bytteleder og kasserer.

4) Vi er stort sett fornøyd med Tidsskriftet, men ønsker at det må bli ekspektert litt fortere til Nord-Norge, da posten hit tar lang tid.

Til slutt ønsker vi alle våre venner innen filatelien et godt nytt år.

Formannen i *Tønsberg Filatelist-Klubb*, H. Wedel Jarlsberg, svarer:

1) Mindre interesse enn under okkupasjonstiden.

2) Man har diskutert å holde en utstilling i Tønsberg i 1949/50.

3) H. Wedel Jarlsberg, formann, Quitsch, Kåre Johnsen, Mentz H. Andresen, Sigurd Andersen.

4) Man er stort sett fornøyd.

Formannen i *Ørsta Filatelistklubb*, meieribestyrer O. Lundemo, svarer:

1) Klubben har hatt flere hyggelige møter med godt besøk.

2) Vi har planer om å få i gang en junioravdeling, samt å starte en utlodning for å rette opp klubbens økonomi.

3) O. Th. Lundemo, formann. Sigurd Sveen, varaformann. Oddvar Straume, sekretær og kasserer.

4) Vi er godt fornøyd med Tidsskriftet.

Skians Filatelistklubb 25 år.

En kort beretning ved Gunnar Halvorsen, sekretær.

Skians Filatelistklubb kunne 25. januar feire sitt 25-årsjubileum, idet klubben ble stiftet 25. januar 1924, etter initiativ av ingeniør J. Benn Johnsen.

Lillejulaften 1923 ble innbydelsen sendt ut, for, som det står i denne, «— — — å komme sammen til møter, hvor man utvekslet, kjøpte eller solgte dubletter, foreviste nyheter etc. — — —».

Innbydelsen var undertegnet av 4 personer, og i første omgang tegnet det seg 10 nye medlemmer, så klubben ved starten kunne notere 14 personer. 25. januar 1924 ble så det konstituerende møte holdt, og her ble cand. jur. C. F. H. Rolsted valgt til klubbens første formann. Det første styre fikk i oppdrag å komme med forslag til lover, kontingent og dessuten navn på klubben. Allerede på neste møte ble så lovene vedtatt. Disse var i store trekk utarbeidet etter Kristiania Filatelistklubs lover, og klubbens navn ble altså Skians Filatelistklub.

Foreningens første år er preget av iver og interesse for den nye klubb. Det ble skrevet rundt til frimerkeforretninger i inn- og utland, og bytteforstanderens regnskaper for disse år viser stor omsetning, både når det gjaldt frimerker i sirkulasjon og auksjoner på møtene.

Medlemstallet steg stadig, og ved den første milepel, 5 år, var det oppe i 22. En hadde da også flere medlemmer fra byer og landdistrikter omkring Skien.

I 1926 meldte klubben seg inn i Nordisk Filatelistforbund, og i 1931 i Norsk Filatelistforbund.

I de følgende år merkes en liten slappelse i interessen i foreningen, men den holdt det gående med månedlige møter, til dels hos medlemmene privat.

I 1934 kunne så foreningen feire sitt 10-årsjubileum, og vi klipper følgende fra Skiansavisen «Varden»s referat fra denne

fest: «— — — det var fremmøtt 20 av foreningens 25 medlemmer. Samtlige stiftere var tilstede med undtagelse av Cand. jur. Rolsted, som var avgått ved døden. Utenbys gjester var formannen i Oslo Filatelistklubb, disponent Stenstrup, og frimerkeeksperten dr. Justus Andersen, Oslo. — — —» Ved festen hadde for øvrig dr. Andersen holdt foredrag om Chr. Johnsen-serien 1882—83.

I årene fram til krigen kom foreningen i fastere former, en fikk permanent lokale og medlemstallet steg jevnt i disse årene, og interessen var upåklagelig.

I 1940, straks før krigens begynnelse, holdt foreningen sin første utstilling, som viste at filatelen stadig var på frammarsj i distriktet. Under krigen steg jo også medlemstallet betraktelig hos oss, som vel i de fleste filatelistklubber i landet, men vi har beholdt så å si samtlige, så foreningen i jubileumsåret kan notere et medlemstall på 66, av hvilke 3 er kvinner.

Det har i løpet av disse 25 år vært holdt ca. 200 møter, inklusive generalforsamlinger og spiseaftener.

En kan ikke avslutte denne artikkel uten å nevne et navn, som for øvrig vil være meget godt kjent innen norsk filateli. Det er foreningens initiativtaker, ingeniør J. Benn Johnsen. Han var foreningens første viseformann, og har siden praktisk talt uavbrutt vært med i foreningens styre og stell, og står nå i jubileumsåret atter som formann. Av hans mange store arbeider skal vi bare nevne ett, nemlig hans store oppstilling av Norges frimerker med tillegg av typer og varianter med nye priser for Michel-katalogen i 1930, som forlaget godtok og siden har brukt.

Av øvrige fortjenstfulle medlemmer skal nevnes:

Peder Jensen, mangeårig formann, sekretær, kasserer og permanent i festkomiteer.

Olaf Heggland, formann, viseformann, sekretær og bytteforstander.

Oscar Jensen, kasserer og sekretær.

E. Selmer, revisor siden klubbens stiftelse.

Alle disse har for øvrig vært med siden klubbens stiftelse.

Av utflyttete medlemmer kan nevnes Parelius Røtnes, Rjukan (formann). Røtnes var et meget aktivt medlem mens han bodde i Skien. Han er fremdeles medlem av klubben, men har jo på grunn av sin

nye arbeidsplass kommet oss mer på avstand.

Av foreningens stiftere er 7 fremdeles medlemmer.

I forbindelse med jubileet ble det holdt en utstilling i tiden 15.—22. januar med deltakelse av foreningens egne medlemmer. Selve jubileumsfesten ble holdt lørdag 22. januar 1949.

Styret i jubileumsåret er:

J. Benn Johnsen, formann.

Olaf Heggland, viseformann.

Gunnar Halvorsen, sekretær.

Oscar Jensen, kasserer.

Nils M. Sønderskov, bytteforstander.

AD «PÅ AVVEGER?»

Et tilsva r.

Redaktøren av dette tidsskrift har en leder i nr. 11 under ovennevnte tittel, og jeg er forbauset over at han kan la seg forlede til å skrive slikt, — for det første ulogisk, for det annet ufilatelistisk.

De innsendere han refererer til, burde ha skrevet sine artikler selv. I dette tilfelle er det *Tidsskriftet* som rammes.

Konkurranse eller ikke konkurranse, — det står enhver samler fritt for om han vil være med eller ikke. Men, *hvis han først er med*, så får han også vise den takt og gode tone at han respekterer juryavgjørelsen, uten etterpå å hevde at han selv er en bedre jury, — med andre ord å underkjenne juryens avgjørelser. Slikt er «bad losers».

At en jury *kan* gjøre en feil, er klart — og såre menneskelig. Men at den ikke har *evnen* til å være rettferdig så langt dette er mulig, er vel litt for drøyt. Det er *kapasiteter* som velges som jurymedlemmer, så vidt mulig for alle områder, og deres objektivitet bør en heve over tvil. Valget av en jury faller også direkte tilbake på oss filatelister selv. Det er *vi* som velger den, — det være en nasjonal eller en internasjonal konkurranse det dreier seg om.

Og enkelte sorter samlinger, som kan gouteres i en klubbkonkurranse eller nasjonal konkurranse, kan godt risikere å ikke bli godkjent ved interskandinaviske

eller internasjonale konkurranser. Nettopp slike samlinger representeres av bl. a. *motivsamlinger*, *førstedagsbrev* etc. — Det er *utglidninger** i filatelen, spesialiteter som er oppfunnet som variasjoner i de senere år. Det er en helt annen sak med f. eks. *skipsstempler*, bypostmerker, *prøvetrykk* og *nytrykk*, som alle for en stor del tjener nettopp til *belysning av en riktig opplagt filatelistisk spesialsamling*. Og om f. eks. finnene skatter *stempelmerker* og *jernbanemerker*, så er dette kanskje et særpreget nasjonalt syn som selvsagt godkjennes av en finsk jury, men som antagelig bedømmes svakere — eller kanskje settes helt utenfor — i et annet land. Og også dette må en respektere.

Jeg vil også tillate meg å spørre Redaktøren: *Hvem sender inn sine samlinger til en såkalt konkurranse hvor der ingen konkurranse er? En konkurranse hvor en skal få lov å vise fram sine samlinger for noen tusen mennesker, kanskje få samlingen mishandlet tilbake, sikkert ha store omkostninger og en masse arbeid, og så til slutt et «deltaker-diplom» uten gradering? Det ikke bare høres latterlig, men det er latterlig å tenke seg en slik*

* Framhevet av redaktøren, som skal komme tilbake til herr Arnstein Berntsens innlegg i neste nummer av *Tidsskriftet*.

*løsning. Hva for slags samlinger vil da bli utstilt? Jeg gad se en slik utstilling.**

Det er også typisk at *samlingenes verdi* bringes på bane i Redaktørens artikkel. Men det må her være klart at en samling som f. eks. kan vise *alle et lands store sjeldenheter* ved en konkurranse, må gå høyere enn en samling med dårligere innhold og kvalitet! Men at førstnevnte samling koster eieren mer, kan jo ikke unnås. Skal en da ikke samle disse sjeldne saker? Skal en da heller ikke ta hensyn til kvalitet? Ja, for samme forhold som nevnt vil det også bli med 2 komplette f. eks. Norgessamlinger, — la oss si etter fortrykksalbum med en del sjeldnere varianter — at den fineste, den dyreste, den som viser best *kvalitet*, må vinne.

Nei, herr Redaktør. En får skille klinten fra hveten! En spesialsamling eller en *forskningssamling* kan også være god eller dårlig. Og også forskeren får slå seg til tåls med avgjørelsen og vise den konkurranseånd og «fighting spirit» at han ikke kritiserer juryen, men seg selv, — og at han atter er å finne ved neste konkurranse! — Og der er vi ved kjernen: Det er ikke konkurransesystemet som er feil, — det er konkurranseånden! En samling behøver ikke å være av de dyreste for å gå til topps. At «den formuende blir

den formående» er ikke riktig å si. Jeg har selv sett kostbare samlinger bli forbigått av billigere samlinger! Og jeg vet strålende spesialsamlinger av *billige merker* som er gått til topps! Jeg ser det derfor som et lite tiltalende utfall fra Redaktørens side når han sier at juryen går mer etter merkenes verdi enn etter filatelistisk ytelse. Slike insinuasjoner synes jeg er unødvendige.

*Jeg beklager sterkt at Redaktøren har hatt så dårlige rådgivere som i dette tilfelle. Det er farlig å skrive om ting hvor en selv ganske mangler erfaring. Og jeg vil gjenta her min anmodning til Redaktøren om å holde bedre kontakt med de norske klubber enn han har gjort hittil. Da vil han til enhver tid være å jour med forholdene i filatelien, slik som tilfellet var med hans forgjenger.**

Redaktørens uttrykk i nr. 10, «Stemplet — Ustemplet», om at «det blir ingen hobby lenger om det skal kreve et økonomisk løft eller *bety et offer*» (uthevet av meg), forstår jeg heller ikke. Jeg trodde nettopp det var *offeret* som var gleden i vår hobby! — Spenningen, arbeidet, den personlige ytelse i våre hobbies, det være seg filateli, sjakk, fotografering eller annet, — det er vel det som midt i avspenningen nettopp er verd noe? *Arnstein Berntsen.*

AD «PÅ AVVEGER?»

Har lest artikkelen «På avveger?» i Norsk Filatelistisk Tidsskrift med den største interesse, og redaktøren skal ha takk fordi han tar denne sak opp i Tidsskriftet så den kan bli drøftet og diskutert av interesserte klubber og samlere. Vekkes forståelse for saken, så kan vi ha håp om at den kommer til behandling på et landsmøte og kan føre til et resultat. Redaktøren anbefaler at man går tilbake til den gamle ordning, da det på utstillinger og i konkurranser bare deltes ut diplomer til deltakerne, uten noen gradering med medaljer eller plaketter i gull, sølv og bronse.

Til tross for den skjevhet som følger med utstillinger hvor det konkurreres om medaljer og plaketter, så tror jeg allikevel at dette system med medaljer bør opprettholdes, fordi det virker meget ansporende på samlerne, så disse anstrenger seg og gjør sitt beste for å oppnå et tilfredsstillende resultat.

Vi bør ikke bare ofre vår oppmerksomhet på utstillingene, så vi glemmer at en utstilling bare er en monstring av filatelistenes arbeid. Skal vi oppnå en virkelig forbedring, og få rettet på de skavanker vi nå trekker på, så må vi søke å finne fram til de vansker våre filatelister arbeider under i dag, og da særlig de yngre samlere. La oss avlegge et besøk i en filatelistklubb utenfor Oslo, og det vil ikke vare lenge før en blir klar over at den største vanske disse klubber kjemper med er å skaffe nok av eldre merker til rimelige priser. Etter som tiden går blir det mindre og mindre av de eldre merker, og av de sjeldne sorter er det en ren begivenhet å se et virkelig pent eksemplar, og prisen er som regel rent skremmende høy. Dessverre må en regne med at prisene vil stige ytterligere etter hvert.

Det er klart at skal alle de yngre samlere som kommer etter hvert, finne beskjeffigelse og utløsning for sin samler-

trang, så må det åpnes nye veger for de yngre, ellers vil de forlate oss. Den nye måten å samle på som kalles motivsamling, er en utveg, og det fins også andre områder og måter å samle på. Alle disse nye samlemåter må oppmuntres. Det kan få skjebnesvangre følger for frimerkesamlingens framtid, hvis alle disse nye samlemåter skal utelukkes med den begrunnelse at disse samlinger ikke er filateli i egentlig forstand.

Det må på en eller annen måte åpnes disse nye samlere adgang til å delta på like fot med de andre samlere. I denne forbindelse kan det pekes på en utveg som vil føre til bedre resultater enn det redaktøren anbefaler.

Samlerne bør inndeles i grupper, f. eks. én gruppe som driver filatelistiske studier og forskning av frimerkene. En annen gruppe kan bestå av spesialsamlere. Gruppe 3 kan være for historie- og brevsamlere. 4. gruppe for motiv-samlere og 5. for general- og katalogsamlere. Antallet på disse grupper kan utvides eller innskrenkes etter behovet. Med visse mellomrom bør det holdes konkurranser eller ut-

stillinger for enkelte grupper. Ved en ordning som ovenfor nevnt vil en på utstillingene få mer ensartete eksponater og det kan sikres virkelige fagdommere for hver gruppe og hver gren av samlersområdet. Hver gren av filatelien vil bli tilgodesett og få like sjanser.

Slik som forholdene praktiseres nå, kan det ikke nektes for at enkelte grener av filatelien favoriseres og at andre grener blir stemoderlig behandlet.

Hvis vi her i landet kan finne en ordning som tilfredsstiller alle samlere, så vil filatelien få en ny blomstringstid i vårt land, og ny stor tilgang til våre klubber vil gi økt innflytelse. I første omgang må alt arbeid konsentreres om oppbyggingen av frimerkesamling i vårt eget land. Oppnår vi gode resultater, så vil andre land snart følge vårt eksempel, og til slutt vil de norske metoder vinne internasjonal anerkjennelse.

I denne artikkel er bare trukket opp hovedlinjene for en nyordning. Detaljene kan fastsettes senere, når vi er blitt enige om den veg vi skal slå inn på.

Nils Olsen.

Vad är filateli – filatelist och en filatelistisk ordnad samling?

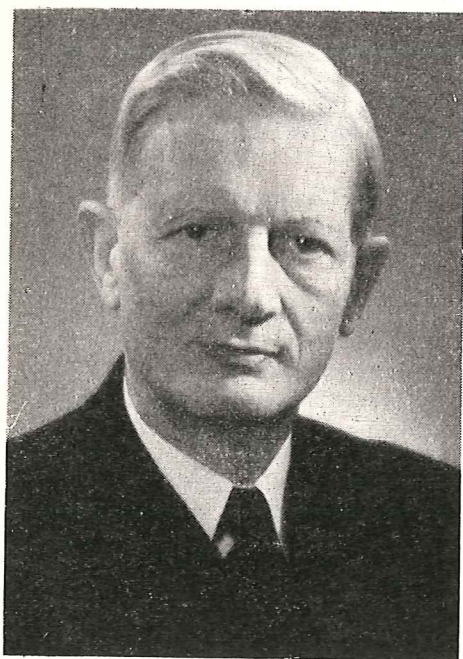
Av intendenten Paul Gerhard Heurgren, Stockholm.

På den första frågan ger uppsalgsverket «Nordisk familjebok» följande svar: «Filateli, läran om eller det metodiska samlandet av frankotecken». Kan det ej ges en bättre formulering? Jag skulle vilja säga, att filateli är studiet av såväl själva frankotecknen som urkunder, kataloger, handböcker m. m. om frankotecken. Däremot kan jag ej räkna det metodiska samlandet av frimärken till filateli, om samlandet ej är grundat på egna ingående studier.

Filatelist kallar jag den, som bedriver studier om frankoteckens tryckning, papper, färger, bildmotiv, stämplor m. m. Som filatelist räknar jag, i konsekvens

med vad redan sagts, även den, som hämtar vetande ur litteratur och urkunder om frankotecken. Många ha intresse för själva frankotecknen och för litteratur, som behandlar dem. Men få forska i postverkens eller privata frimärkstryckeriers arkiv. Endast dessa senare kunna dock kallas ej endast filatelister utan även forskare. Ty en forskare, på vad område det än är fråga om, utnyttjar alla möjligheter för att öka sitt vetande.

Filatelistisk är naturligtvis i första hand den samling av frimärken, «hela brev», «helsaker», stämplor etc., som en filatelist ordnat efter de principer, som han tack vare egna studier kunnat ut-

Paul Gerhard Heurgren.

forma. För att ordna en samling frimärken filatelistiskt behöver man dock ej vara filatelist. Det vet jag av egen erfarenhet. Jag kände, för att nämna ett ex., ej närmare till de äldre svenska privata lokalpostmärkena. Tack vare en utmärkt beskrivning över dessa märken av civilingenjör H. Thunaeus i Svensk Filatelistisk Tidskrift kunde jag dock utan svårighet ordna upp postmuseums i Stockholm samling av dessa märken.

I Norsk Filatelistisk Tidsskrift n:r 11 för 1948 framhållas, att prisdomare på internationella frimärksutställningar anse, att «motivsamlande» ej är filateli. Enligt mitt förmenande kan det dock vara filateli. Men å andre sidan måste jag erkänna, att det sällan är det. Ty om jag samlar porträttfrimärken och samtidigt bedriver studier angående de å frimärkena avbildade personerna, är jag därmed ej

filatelist utan personhistoriker. I konsekvens härmed är en samling porträttfrimärken med beskrivning över vederbörande ej filateli utan personhistoria, illustrerad med frimärken. En helt annan sak är det däremot, om jag t. ex. tager reda på, vilket konstverk eller vad annat slags bild, som ligger til grund för porträttet på ett bestämt frimärke, och i vad mån originalbilden och bilden å frimärket avvika från eller överensstämma med varandra. Då äro dessa studier lika mycket filateli som studiet av frimärkens papper och färger. Och om jag sedan ordnar en samling porträttfrimärken och under varje märke (fint och diskret bör det vara) textar eller skriver mina forskningsresultat, kan jag ej finna annat än att porträttfrimärkesamlingen är filatelistisk.

Självfallet har jag ej det minsta att invända mot att folk samlar frimärken, på vad sätt som helst. Så länge vi i våra nordiska länder äro fria och demokrater, kunna vi, som väl är, samla frimärken, eller vad annat som helst, på alla upptänkliga vis. Och vi böra ej heller klandradem, som samla efter andre principer än vi själva. Det kan dock ej hjälpas, att man önskar, att de, som huvudsakligen syssla med prickar och strek på frimärken, ville inse, att de därmed lätt draga löje över sig själva och, då de flesta människor gärna generalisera, även över filatelien.

VÅRT TIDSSKRIFT

Gjelder det noe *redaksjonelt* eller inn-sendelse av *stoff*, husk da at De sender det til *redaktøren*, adresse *Ekebergvn. 23, Oslo 50*, men

gjelder det *abonnement* og *annonsetegning*, så skal det sendes til *forretningsfører*en, *F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet, Bergen*.

Sværporto bes alltid vedlagt ved fore-spørsler!

*Filateliens vesen er internasjonalt.
Skaff deg venner i utlandet,
og hold på dem!*

nyheter

Ved Tor Joh. M. Holtan.

Frim.-originaler vesentlig ved Anton Holmboe.

NYHETER

BELGIA:

Det ventes en veldedighetsutgave (tuberkulose, poliomyelitt, blinde etc.) i verdier med tillegg.

BULGARIA:

Berømte bygninger i nye farger i verdier — 3 l. oransje, 10 l. rosa og 20 l. blå.

Bulgarsk-rumensk vennskapspakt — 20 l. samt luftpostmerkene 40 og 100 l.

5 l. med motiv fra byen Maliovitza.

FINNLAND:

Arsnytt: Det ventes en Røde Kors- og en tuberkulose-serie i løpet av våren. I juli kommer både et minnefrimerke for staden Willmanstrand, som fyller 300 år, og det samme får Kristinestad, som også er 300 år. 3. internasjonale forstkongress i H:fors forårsaker antakelig 2 nye merker, og endelig kommer et minnefrimerke for den tekniske høyskole i H:fors, som fyller 100 år.

FRANKRIKE:

På grunn av portoforandringer kommer nå

5 fr. Marianne (Gandon) i ny grønnfarge,
15 fr. Palais du Luxembourg rød og
25 fr. Nancy blå.

FÆRØYANE

blir 1. april 1949 eget, nytt frimerkeland. Hva som kommer, skal meddeles senere.

JUGOSLAVIA:

Serien til Balkanlekene (anmeldt i nr. 11/48) ble trukket tilbake etter 3 dagers forløp, da lekene måtte avlyses.

5 års folkerepublikk — 6 merker i verdien 3 d. med de forskjellige landsdelers våpen samt 10 d. med statsvåpenet.

LUXEMBURG:

Ny kurserende serie med storhertuginne Charlotte i venstreprofil — 25 c., 1, 1.50, 2 og 4 fr. Veldedighetsblokk i anledning av storhertuginns 30 års regjeringjubileum. Inntekten går til Nasjonalhjelpen. Veldedighetsblokken består av 3 frimerker med tilleggsverdi — 8 + 3, 12 + 5 og 15 + 7 fr.

POLEN:

Ny kurserende serie med president Berut — 5, 6, 15, 18, 30 og 35 zl.

Arbeiderunionskongress — 5, 15 og 25 zl.

Antituberkuloseutgave med barnesjetter — 3 + 2, 5 + 5, 6 + 4 og 15 + 10 zl. På annet-hvert merkefelt i arket er trykt propaganda-tekster for antituberkulosearbeidet.

ROMANIA:

Ny luftpostutgave — 30, 50 og 100 l.

Propaganda-utgave for transportvesenet — 1 + 1, 3 + 3, 11 + 11 og 15 + 15 l. — opplag 72 000 serier samt en blokk med de samme verdier i opplag 36 000 stk.

SOVJETSAMVELDET:

Sjakk-kongress — 30, 40 og 50 kop.

100-årsdagen for den armenske dikter Cht. Abowjan's død — 40 og 50 kop.

Artilleriets dag — 30 kop. og 1 r.

N. P. Starov — 40 kop. og 1 r.

Propaganda-utgave for sovjetungdommen — 30, 45, 45, 60 kop. og 1 r.

31-årsdagen for revolusjonen — 40 og 40 kop. samt 1 r. 40 kop. med statsvåpenet.

SPANIA:

Tvangstilleggsmerker til inntekt for antituberkulosearbeidet — 5, 10 og 25 c., 50 + 10 c. 25 c. er luftpostmerke.

Nye verdier av den kurserende utgave med Franco i gallauniform — 25, 35, 40, 75 c., 1 pta.

SVERIGE:

22. januar kom 3 Strindberg-merker, til dikterens 100-års fødselsdag: 20, 30 og 80 øre.

TSJEKKOSLOVAKIA:

5-årsdagen for alliansen med Sovjet — 5 kcs.

Barneforsorg — 1.50 + 1, 2 + 1 og 3 + 1 kcs. med barnetegninger.

Blokk på 1000 h. (10 kcs.) til 30-årsminnet om det første tsjekkiske frimerke.

TYRKIA:

Ny flypostserie med motiver fra Izmir, Ankara og Istanbul — 5, 20, 30, 40 og 50 k., 1 lira. Det siste har bare et opplag av 300 000 stk.

TYSKLAND — VEST-BERLIN:

Tvangstilleggsmerke på alle postforsendelser til inntekt for hjelpearbeidet i den del av Berlin som er avskåret fra omverdenen — 2 Pf. takket og utakket.

Veldedighetsmerke — Helft Berlin! — 10 + 5 og 20 + 10 Pf.

TYSKLAND — SAAR:

Jugendhilfe — 8 + 5 og 10 + 7 fr.

1 års forfatningsjubileum — 10 og 25 fr.

TYSKLAND — SOVJETRUSSISK SONE:

Det gjennomstukne 5 Pf. bjørnemerke fra Berlin foreligger nå med overtrykk: Sowjetische Besatzungs Zone.

15. januar kom et minnemerke på 24 Pf. i anledning av 30-årsdagen for mordet på Karl Liebknecht og Rosa Luxemburg.

VATICAN-STATEN:

Nye flypostmerker — 250 og 500 l.

Oversjø:

AUSTRALIA:

Stillehavsjamboree for speidere — 2½ d.

DE FORENTE STATER:

1. januar kom et nytt 6 c. flypostmerke, lite format, rødt (DC4-fly på nært hold). 100-års minnefrimerke for staten Minnesota kommer 3. mars, og 12. april kommer et minnefrimerke til 200-årsdagen for grunnleggelsen av Washington — Lee University, Lexington, Virginia.

EGYPT:

100-årsdagen for khediven Ibrahim Pachas død — 100 mill.

— — —

Det fins snart ikke grenser for hva de fri-merkeutstedende stater kan finne på når det gjelder nye serier. Siste nytt fra Chile er en serie på 3 verdier, 60 c. og \$ 2.60 samt luftpostmerke til \$ 3.—. Men hver serie er trykt i 25 — FEMOGTYVE — forskjellige merkebilder i arket, som gir et tverrsnitt av den chilenske flora og fauna, og hele serien består således av 75 forskjellige merker. Og når man så tenker på alle de forskjellige par- og blokk-kombinasjoner som kan bringes ut av dette, står det nokså stille for en stakkars samler. TH.

GOTTFRIED CASPERSEN

IN MEMORIAM

Ciselør Gottfried Caspersen døde av hjerteslag 9. desember 1948, bare 57 år gammel.

Med ham er en av våre mest kjente og betydningsfulle forskere av norske frimerker vandret bort.

Som så mange andre var også han fra først av generalsamler, men da Norgeskatalogen kom, så han at han i de norske øre-merker hadde et felt hvor hans forskertrang kunne få rik utløsning. Mer og mer konsentrerte han seg om disse merker. Overalt oppdaget han nytt som få eller ingen før hadde lagt merke til. Og alt det nye han fant, måtte han meddele andre filatelister. Hans granskertrang smittet.

Omkring Caspersen dannet det seg i Fredrikstad Filatelistklubb en krets av ivrige granskere av norske øre-merker. Det var liv i klubbens møter dengang. Ved hvert møte hadde en eller annen noe nytt å meddele. Det var nyoppdagede typer, vannmerker og platefeil. Og den som hadde mest å gi var Caspersen.

Avdøde dr. Justus Andersen sa engang om ham: «Ham har jeg respekt for, han vil kunne nå langt.» Dr. Justus Andersen hadde rett. Få er nådd lenger enn Gottfried Caspersen i granskingen av de norske øre-merker.

I 1941 utga han et lite hefte, hvori han offentliggjorde resultatene av sine undersøkelser over Centraltrykkeriets utgaver 1893—1895. Det var hans mening at den skulle etterfølges av et tilsvarende hefte om Knudsens utgaver 1895—1900.

Det er kjent at meget av materiellet til dette hefte var ferdig, men de økonomiske ressurser var ikke uinnskrenket og heller ikke den tid han kunne avse til dette arbeid. Han hadde jo sitt verksted som han måtte passe. Dessverre er derfor mange av de oppdagelser han gjorde ennå ikke offentliggjort. Noen av hans studier er vel ennå ikke avsluttet.

Hans altfor tidlige bortgang er et stort tap for norsk filateli. For sin klubb var han av en overmåte stor betydning. Ikke alene var han en av stifterne, men omtrent hele tiden medlem av styret, og de siste 11 år klubbens formann.

Under okkupasjonen forsto han å holde klubben samlet, og han gjorde den til et fristed hvor medlemmene kunne samles uten den tvang som situasjonen ellers medførte.

Det var derfor med stor sorg at klubbens medlemmer mottok meddelelsen om hans plutselige bortgang. Minnet om ham vil leve lenge blant norske filatelister.

Vi lyser fred over hans minne.

O. Th. Urdahl.

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

1948
7. ÅRGANG

REDIGERT AV
JARLE O. STENSDAL (NR. 1-3)
H. DURBAN-HANSEN (NR. 4-12)

UTGITT AV
NORSK FILATELISTFORBUND

INNHold

ARTIKLER OG INNLEGG:

Symboler på britiske frimerker. Av <i>E. A. Gould</i>	1
Pengesanering og frimerker i Østerrike ... Frimerketrykkingen i Norge. Av <i>H. Durban-Hansen</i>	5
Norske minneserier. Av <i>A. B.</i>	10
Oberst Hans Lagerlöfs gave til Postmuseet. Ved <i>Jarle O. Stensdal</i>	30
Et nytt ark 20 øre omvendt V er funnet. Av <i>Arnstein Berntsen</i>	32
Utdrag av nord-norske posthistoriske blad. Av båtposttidens saga. Av <i>E. B. Eriksen</i>	34—37, 90—93,
Tsjekkoslovakias frimerker etter frigjø- ringen. Av <i>Jarle O. Stensdal</i> 38—46, 84—85	
Beslagleggingen av Kong Haakon- og Dronning Maud-frimerkene. Ved <i>E. Tommestad</i>	47—51
Bildfrimærken. Av <i>Emil Lindquist</i>	52
Refleksjoner om et frimerke. Av <i>Tor Joh. M. Holtan</i>	59
De nederlandske brannskapsmerker. Av <i>Nic. J. van Dijk</i>	61
Handler eller samler	61
Salget av de norske skillingsmerker ...	67—68
Norsk Filatelistforbunds takk (til J. O. S.)	78
J. O. S. Av <i>Tor Joh. M. Holtan</i>	79
Redningsdåd — og fakta. Ved <i>E. Tommestad</i>	80
Skadade frimærken. Av <i>Emil Lindquist</i> 85—86 (Spørsmålet om — Kampen mot Unødvendige frimerkeutgaver) 87, 120, 136—137, 257—258	
N.F.T. innbyr til fotokonkurranse	113
Maximafili og marcofilii	135
«Ville De ta inn ovenstående merke —». Av <i>Erik Bengtsson</i>	141
Otandade finska frimærken. Av <i>R. Ahonius</i>	143
Forhånds Imaba-intervju	159
Britiske kolonier i Amerika. Av <i>Abr. Od- fjell</i>	82—84, 139—141, 162—165
En bagatell — eller noe mer. (English Summary.)	173—174
Filateli og mikroskopi	180—181
De tusen sjøers land. — <i>Legende</i> (dikt). Av <i>Eino Leino</i>	187
Suomi — Finnland (med finsk etterord: Huomio, Suomen filatelistit). Av <i>H. Durban-Hansen</i>	189—190
Finsk filatelistisk sisu	192
Specialfrimærket (det finske 12 mk. 1948- utstill.). Hur mærket skapades ...	193—194
Finnland som samleområde. Av <i>Oswald Tørjesen</i>	195—196
Finska fältposten — dess organisation och arbetsområde. Av <i>R. Ahonius</i>	196—197
Ryti- och Mannerheim-märkena. Av <i>Harry Walli</i>	198—200

Finska poststämpeln under tiden 1847—1947. Av <i>Bertel Taucher</i> ...	203—206
Papperstjockleken och limartena på finska frimærken av lejon typ 1930 —1948. Av <i>Vladi Marmo</i>	212—213
Den storstilte utstilling Imaba 1948. (Finsk sammendrag.) Av <i>Arnstein Berntsen</i>	214—218
Spesielle og alminnelige førstedags- stempler — deres berettigelse og verdi. Av <i>Henrik Sverdrup</i>	229—231
V-forfalskningene. Av <i>Arnstein Berntsen</i>	231—233
Mysteriet fra krigstiden oppklart. Av <i>Arnstein Berntsen</i>	233—235
Ungarn fåt nytt vannmerke, nr. 11. Av <i>Mauritz Hauge</i>	235—236
115—117, 170—172, 237—239	
Knudsen's grovtaggete 5-øre. Av <i>Gottfried Caspersen</i>	252—253
Fotokonkurranse	254—255
Norge nr. 68. Av <i>O. Th. Urdahl</i>	259—260
Det interesserer oss	262
(Tabell over) Tilleggsavgiftene for luftpost	263
Etter Helsinki-utstillingen. Av <i>Jarle O. Stensdal</i>	276
(I forbindelse med spissart.) På avveger?	277—278
De tyske etterkrigsmerkene. Av <i>Wilhelm K. Støren</i>	279—284
The Trend of Philately in Britain. (Med norsk sammendrag.) Av <i>Dr. W. Byam</i>	286—288
Finska fältpostens makulerings- stämplar. Av <i>R. Ahonius</i>	289—291
Karakteriseres frimerkene ved tryk- ningsmetoden? Av <i>J. A. Van der Vlis</i>	294—295
Frimerkeutstillingen i Helsinki	295—296

BØKER OG TIDSSKRIFTER:

11—14, 15, 63—64, 101, 112, 127, 151, 179,
219—221, 245—247, 264

CATALOGUE OF THE POSTAGE STAMPS OF NORWAY:

19—26, 95—100, 121—126, 147—150, 175—
178, 207—210, 265—270, 292—293.

DØDSFALL:

Byråsjef Hennum	142
Tannlege Peter Ek	285
Gottfried Caspersen	302

FORBUNDS-MEDDELELSER:

8, 14, 66, 73, 108, 131, 242

FRA ALLE FIRE VERDENSHJØRNER:
60, 128, 152, 182, 221, 244, 261, 301

FØDSELSDAGER, JUBILEER:

Alf G. Johnsen, 70 år	3
Frank Walter-Johannesen, 50 år	4
Gebr. Senf, Leipzig, 1872—1947	65
Halfdan D. Johansen, 50 år	112
Harry Randall, 90 år	138
Jarle O. Stensdal, 50 år	211
Bertr. C. Middelthon (firma), 50 år	213

KORTERE MEDDELELSER:

The Evans Collection	6
Ca. 11.5 millioner V-frimerker brent	6
Postmuseet	6
Heftemerker 1904/1907	8
Opplagstall	8, 94, 200
Bouvet-øya	9
Nye luftpostruiter i 1947	9
Norges frimerker	16
Ny redaktor (New Editor)	46
Det engelske postverk forandrer politikk	46
Verdens sjeldneste frimerke stjålet	51
Norges frimerker	51
Samarbejde	53
Bouvet-øya	58
Norges-reklame	62
Frimerkespalte søker redaktor	64
«Vomvendten»	81
Norway — N. S. W.	81
Frimerkekronikk i radio	94
Biggest Auction —?	94
Antinazist-merkene	94
Forveksling	94
Referenter	101
30 øre grå 1907	107
Frimerkeutstilling i Helsingfors 1948	110
Nytt fra Norge (New Stamps from Norway)	111
«Feltpostkontorer»	112, 138
Norsk vitenskap hedres	112
Frimærkesamleren	112, 142
Frekthetens nådegave	114
Navneforveksling	114
Trykkfeil — Error	114
Møteprogrammer	127
Eldre nummer	127
Imaba-utstillingen	134
Ingvar skaper nattero	137
Red. mottar	137
For Stockholmsreisende	137
The I. R. O. Stock	138
Mahatma Gandhi	138
Siste Norges-nytt	142
Beriktigelse	158
Nye forfalskninger	158
Utstilling i Alesund	160
Propagandamerkene igjen	160
O.F.K.s klubbkonkurranse 1948	160
Mer om ærlighet	161
O.F.K.s møtedager	161
Påminnelse (om fotokonkurransen)	165
Våken junior søkes	165
Skriver I, Karle—?	172

Frim.-forvalteren innkaller	172
Retur ønskes	172
Terveyhdes Norjalta Suomelle. (Hilsen fra Norge til Finnland.)	188
Finsk hilsen til Norge	188
Suomen Filatelistiliito r.y.	191
Stempelforfalskninger	200
Mot høyere verdier?	206
Gjør noe!	206
Hvem kan svare?	211
Norsk Filatelistforbund	213
Et lite råd	221
Fotokonkurransen	228
Til alle klubbstyrer	239
Tidsskriftet gratis?	242
Ekstra-inntekt	242
Postverket og flyet	243
Klisjeer til utlån	244
Beriktigelser	245
Mot høyere verdier? Et tilsvare	247
Postdiligence for én dag	247
International Stamp Exhibition London 1950	260
Hallo, Vestlandet!	264
Postmuseet bestjelles!	285
Fjernpost	300
Sandnes — Odda — Ørsta	300
Bepitec (utstilling i Belgia 1949)	300
Nordenfjeldske Filatelistforening	302
Juniorspalte fra nyttår!	302

NYHETER:

54—58, 88—90, 111, 118—120, 142, 144—146, 166—169, 201—202, 240—241, 242, 256—257, 297—298
--

REDAKSJONELT (ledere):

5 år. Av J. O. S.	29
Arven. Av H. D.-H.	77
Varer ærlighet lengst? Av H. D.-H.	109—110
Hvorfor ikke, Postverk? Av H. D.-H.	133—134
Mot sesongen. Av H. D.-H.	157—158
Stemplet — ustemplet. Av H. D.-H.	227—228
På avveger? Av H. D.-H.	251—252
Jul, filateli og velgjørenhet. Av H. D.-H.	275—276

REFERATER (fra Forbundsclubbene):

Bergens Filatelist-Klub	16, 72, 129, 248, 271, 303
Drammens Filatelist Klub	17, 69, 129, 153, 183, 222, 248, 271, 303
Kristiansands Filatelistklubb	17, 69, 102, 129, 153, 183, 222, 272, 303
Nordenfjeldske Filatelistforening	18, 70—71, 130, 154, 184, 248, 272
Oslo Filatelistklubb	102—106, 130, 154—155, 184—186, 223, 273, 304
Sandefjords Filatelistklubb	71
Sarpsborg Filatelistklubb	72
Skien's Filatelistklub	70
Troms Filatelistklubb	224
Tønsberg Filatelistklub	73, 222
Aalesund Filatelistklubb	106

DE UNØDVENDIGE FRIMERKEUTGAVER

I nr. 11, 1948 har Tidsskriftet et innlegg av herr Tor Joh. M. Holtan. Etter artikkelen har redaktøren plasert en «hale», hvori han uttaler at han «finner det absolutt uriktig av amerikanske filatelistorganisasjoner å legge seg opp i dette problem. Hva enkeltpersoner hver for seg gjør er en grei sak, men la oss ikke organisasjonsvis opptre som samfunnsreformatorer.». Etterat han så vel tidligere som i dette nr. erklærer seg uenig i en aksjon mot disse utgavene, erklærer han at han «avslutter foreløpig disse innlegg».

Styret i Nordenfjeldske Filatelistforening er meget forbauset over denne behandlingsmåte av en så viktig sak. Det har særlig festet seg ved uttrykket «la oss ikke organisasjonsvis opptre som samfunnsreformatorer». Det vil bare her vise til lovene for Norsk Filatelistforbund § 2, hvor pkt. 2 sier: «Forbundet har til formål å fremholde filatelistenes meninger, ønsker og krav overfor myndighetene.» Dette samt redaktørens sluttbemerkning om at han foreløpig avslutter disse innlegg, får styret til å dra i tvil om Tidsskriftets redaktør virkelig er oppmerksom på hvor alvorlig stillingen er for vår hobby. La oss stikke fingeren i jorda og lukte hvor vi er. Tidsskriftet har flere ganger pekt på hvilken faktor filatelien er i det fredelige samband mellom personer av forskjellig nasjonalitet. Men de som i lengre tid har drevet en litt omfattende korrespondanse og frimerkebytting med utlendinger, vil merke hvorledes dette blir stadig vanskeligere. Flere og flere utlendinger samler stadig færre land, og antallet av de serier de vil motta i bytte, minker proporsjonalt med deres samleområde. Det samme er forresten tilfellet med oss selv også. Og hva er årsaken til denne utvikling? Jo, i aller første rekke den veldige flom av nye merker ved alle mulige, og især umulige, anledninger. Færre og færre samlere har råd til å samle områder utenfor sitt eget land, i alle fall blir det bare noen ganske få. Redaktøren skrev i en av lederne at generalsamleren var avgått ved døden for alltid. Vi må være enig med ham i det. Men slik som utviklingen nå går, mister vår hobby kanskje sitt beste reklamepoeng,

nemlig at den gir sine dyrkere et videre syn, setter dem i forbindelse med fremmede land og mennesker. Når linen er løpt fullt ut, vil hver enkelt samler ha nok med merkene fra det landet han lever i, og mure seg inne i studiet av disse merkene.

Hvorledes mener redaktøren at uvesenet skal kunne bekjempes hvis organisasjonene ikke skal blande seg opp i saken? Det er da vel nettopp derfor man har organisasjoner forat de i slike vanskelige spørsmål skal kunne opptre med større autoritet enn den enkelte samler! Enkeltpersoner kan i denne forbindelse ikke utrette det ringeste. I denne forbindelse kan det opplyses at Nordenfjeldske Filatelistforening akter å ta saken opp på Forbundets møte i Bergen til sommeren.

Vi er oppmerksom på at redaktøren må stå forholdsvis fritt når det gjelder valg av stoff. Men det virker likevel merkelig at han avbryter diskusjonen på dette tidspunkt. Tidsskriftet er ikke blitt overfylt av innlegg i forbindelse med kampen mot de unødige utgavene. Etter styrets mening er en debatt om denne sak langt mer innbringende for norsk filateli enn visse tilløp til «fluelort»-filateli, som vi har sett i det siste angående norske merker. Dette kan dog ikke ødelegge den høye standard Tidsskriftet for øvrig holder.

Innleggene om de unødvendige utgaver har til og med vakt en viss oppmerksomhet i utlandet, idet utenlandske tidsskrifter har referert og kommentert saken.

Styret i Nordenfjeldske Filatelistforening håper at redaktøren fortsatt vil gi plass for bidrag til debatten om de unødvendige frimerkeutgavene når de måtte innløpe.

Med filatelistisk hilsen

Nordenfjeldske Filatelistforening

Sigm. Setsaas, Ø. Arentz-Grastvedt,
formann. viseformann.

*

SVAR

*til Nordenfjeldske Filatelistforening
ved formannen, herr Sigmund Setsaas, og vise-
formannen, herr Ø. Arentz-Grastvedt:*

Redaktøren skal her straks beklage at han ikke i stedet for den litt unødvendige «halen» til

herr Tor Joh. M. Holtans artikkel om amerikanske organisasjoners syn på og åtgjerder mot frimerkeflommen, bare henviste lesere som måtte være uenige i dette syn, til sitt eget innlegg i saken i N.F.T. nr. 6, 1948. — *Det var nemlig på ingen måte hensikten å sette noen bom i Tidskriftet for videre innlegg i en så viktig og interessant meningsutveksling.* Bemerkningen om avslutning av innleggene foreløpig var påført herr Holtans ms. 3—4 måneder tidligere, da jeg på samme tid lå inne med fire mss. og gjerne ville gi plass også for annet stoff. —

Om målet er vi tydeligvis enige, som jeg tror mine herrer har forstått av mitt nevnte innlegg. Men fremdeles ikke om midlene. Jeg respekterer selvsagt herrenes oppfatning, men tror stadig ikke at filatelistorganisasjonene kan utrette noe vis-à-vis de enkelte lands postale myndigheter, som igjen er direkte dirigert av landenes regjeringer, hvis frimerkeutstedelsespolitikk er politisk, økonomisk, strategisk og kulturelt-ambisiøst bestemt. Jeg er dessverre temmelig sikker på at alvorlige filatelisters syn og frykt for samleutglidning teller lite, særlig mot de politiske, ideologiske og framfor alt økonomiske hensyn som forårsaker flommen. Vi må også erindre at dessverre bare et fåtall frimerkesamlere i alle land er tilsluttet organisasjonene. Tror derfor heller ingen åpen boikott fra filatelistorganisa-

sjonenes side ville forårsake annet enn *overgrep av alvorlig karakter mot organisasjonene.* Hva man derimot foretar seg i *det stille*, bak kulisserne, for å bruke et kjent uttrykk, er en helt annen sak, og da kan det nok være at et godt nasjonalt og internasjonalt samarbeid ville vise seg gagnende, selv om en måtte være forberedt på ganske stor illojalitet innen egne rekker til å begynne med. — Imidlertid nevnte jeg også vegen om U.P.U., Verdenspostforeningen. Så vidt meg bekjent har den riktignok ikke hånd over frimerkeutgivelser, når bare vedk. land oppfyller sine forpliktelser overfor U.P.U. — Men om Fédération Internationale de Philatélie (F.I.P.) kanskje gjorde forestillinger om problemene overfor U.P.U., så kunne det muligens tenkes at denne tok saken opp til diskusjon på en kongress. Men også dette har sine betenkeligheter, truselen om splittelse der ville kanskje dukke opp! —

Imidlertid synes jeg det er utmerket at Nordenfjeldske Filatelistforening får saken tatt opp til drøftelse på landsmøtet, — en tør vel forutsi en livlig diskusjon om problemene. Ellers deler jeg ikke det ærede styres frykt for at utviklingen på frimerkemarkedet skal føre til stagnasjon eller opphør av filatelistenes internasjonale forbindelseslinjer. Det kan vel være at bl. a. motivsamlingen vil bryte den nå fryktete landisolerings tendensen. H. Durban-Hansen.

Om postkontor, poståpneri og brevhus o. a.

Da vi akter å bringe meddelelser om nyopprettelse og nedlegging av poststeder i framtiden, vil vi — av hensyn til orientering særlig for stempelsamlere — hermed anføre hva de forskjellige, i overskriften nevnte betegnelser postalt innebærer:

Postkontorer, underpostkontorer I og II, poståpnerier og brevhus kalles faste poststeder. «Posthus» er den nynorske betegnelsen på poståpneri. Postkontorer, underpostkontorer og poståpnerier deltar i utvekslingen av alle slags postsendinger. I utveksling av telegramanvisninger, inn- og utbetalingstelegrammer deltar dog underpostkontorer II og poståpnerier bare i den utstrekning som Poststyret bestemmer.

Ved underpostkontorer II og poståpnerier er det dessuten fastsatt visse begrensninger for utveksling av post til og fra utlandet.

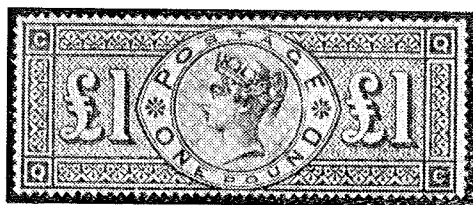
Brevhus deltar i utvekslingen av alminnelige brevpostsendinger og leverer ut meldesedler om andre postsaker som er kommet til nærmeste fullstendigere poststed. Poststyret kan samtykke i at det ved brevhus som har særlig bruk for det,

leveres ut og tas imot til innlevering verdisendinger og rekommanderte sendinger samt pakker.

Postkontorene administrerer de øvrige faste poststeder som ligger i kontorets distrikt.

Storbritannia=samlere

advares mot en *forfalskning av £ 1, Dronning Victoria, brunfiolett, vmk. tre riksepler*, etter Scott: Great Britain No. 123, Zumstein 1949 og AFA 1949 begge nr. 98, — som er oppdaget i England. Etter meddelelsen å dømme er forfalskningen særlig dyktig ettergjort, og kan absolutt ikke oppdages ved et skjødesløst eller overfladisk blikk. — Vi henviser til artiklen i det britiske «Philately», Vol. II, No. 4 (Jan./Febr.), 1949, side 63.

LONDON=MERKENE

En endelig avgjørelse.

Fra forskjellige hold er jeg blitt bebreidet at jeg i sin tid rettet en henvendelse til Poststyret ang. de frimerker som i London ble overtrykt: London 17.5.1943. Denne henvendelse (N.F.T. nr. 9, 46) ble gjort i forbindelse med utgreiingen om London-merkene historie (N.F.T. nr. 5/6, 46). Poststyrets svar gikk som kjent ut på at det «finner ikke å kunne godta disse merker som gyldige frankeringsmidler».

Jeg hadde selvfølgelig ingen spesiell personlig interesse av om disse merker ble anerkjent eller ikke, men som samler syntes jeg ikke det var bona fide merker og det av følgende grunner:

1. Det framgikk helt klart av dokumentene at 5000 serier ble utlevert fra Handelsdepartementet til Informasjonskontoret «til *propagandaøyemed*» i Norge.
2. Merkene er aldri blitt solgt fra noe norsk postkontor.
3. Merkene ble ikke anmeldt til Verdenspostforeningen i Bern.

Også ut fra det synspunkt at de komplette Norgessamlingers antall teoretisk bare ville bli omkring 3000, syntes jeg det var sørgelig om merkene skulle bli anerkjent.

Det må imidlertid innrømmes at Poststyrets svar kunne gi grunn til visse fortolkninger, og etter anmodning rettet jeg derfor i desember følgende nye henvendelse til Poststyret:

«Ang.: Frimerker overstemplet
London 17.5.1943.

Jeg tillater meg herved å komme tilbake til mitt brev av 8. februar 1946 ang. ovennevnte sak, samt Poststyrets svar av 17. august s. å. — J.nr. 89/46.

På grunn av den formulering dette svar

har, hersker der *fremdeles* tvil om hvorvidt en skal anse disse merker som frimerker eller ikke. I Norgeskatalogens siste utgave står følgende:

«Merkene kunne anvendes til frankering fra 15. mai 1945 til 2. september 1946, men Poststyret har fra sistnevnte dato nektet å anerkjenne dem som gyldig frankeringsmiddel.»

Spørsmålet har betydelig prinsipiell interesse for samlerne, og jeg skulle tro at det også har det for Postverket. Det ville derfor være meget heldig om Poststyret framkom med en *utvetydig* uttalelse om disse merker:

1. enten at de aldri har vært frankeringsgyldige,
2. eller at de har vært ansett som frankeringsgyldige i tiden 17.5.43 eller 15.5.45 til 2.9.46 — som katalogkomiteen synes å mene.

Jeg tør imøtesee det ærede Poststyrets uttalelse, så dette spørsmål kan få sitt endelige svar.»

Som svar på denne henvendelse mottok jeg følgende brev:

«Londonfrimerker nummerert og overstemplet «London 17.5.1943».

I anledning av Deres brev av 3. ds. meddeles at de omhandlede merker ikke har vært til salgs av Postverket og aldri har vært godkjent som frankeringsgyldige av Poststyret.»

Hermed skulle disse merkens stilling være endelig klarlagt.

Jarle O. Stensdal.

Filatelisterne skal kunne språk. —

Språkkunnskap gir forståelse.

JUNIORSAMLEREN

Redigert av *Arvid Gahr*.

Junior-spaltene i N.F.T. redigeres av *Arvid Gahr*, *Anne Maries veg 20, Blindern, Oslo*, som gjerne mottar manuskripter, meddelelser og junior-stoff av enhver art. Manuskripter returneres ikke uten at returporto vedlegges. Returporto må også vedlegges alle forespørsler som ikke skal inn i Tidsskriftet. Alt vedrørende abonnement og annonser sendes til Tidsskriftets forretningsfører, kjøpmann F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet, Bergen.

JUNIORER!

Som redaktør av disse sider vil jeg først få ønske dere vel møtt til aktivt samarbeid for filatelien. Det er en stund siden vi sist var her i spaltene, men heretter skal vi være til stede hver måned.

Under krigen blomstret frimerkeinteressen som aldri før, særlig blant oss unge. At interessen ville dabbe noe av etter krigen, var vi vel alle klar over. Da fikk vi tilbake alle de fritidsbeskjeftigelser som krigen hadde fratatt oss, slike ting som speiderbevegelsen, sporten, de politiske ungdomsorganisasjoner osv. At tilbakeslaget ble så kraftig, hadde imidlertid neppe noen ventet, ei heller i Danmark.

Men mitt inntrykk er at det nå går sakte men sikkert framover, noe jeg håper å få bevis for her i bladet. Til dere *juniorformenn* har jeg en øyeblikkelig bønn: Send meg hurtigst mulig en kort oversikt over klubbens virke etter krigen, samt en fortegnelse over de respektive styrer foruten annet av interesse. Etter hvert møte lages det selvfølgelig referat. La da en kopi gå hit, så skal vi her bringe korte utdrag for å vise hva som foregår innen juniorfilatelien. Og vil dere komme i forbindelse med andre klubber, så er junior-sidene her stedet.

Hva skal vi så bringe av stoff? Selvfølgelig om frimerker, sier dere. Nå er jo dette et uhyre stort område. Planen er å bringe tekniske artikler ved siden av geografisk stoff. Vi har nemlig tenkt å ta for oss ett land hver gang og beskrive dette litt inngående. Videre akter vi å

komme med en redaksjonell leder hvor vi setter fingeren på noe vi mener er galt eller riktig. Og endelig søker vi kontakt med juniorer i andre land, for å høre hva de arbeider med.

Rundt om i vårt vidstrakte land sitter dere og vil sikkert vite et eller annet. Send oss kritikk og ønsker. Spørsmål som skal besvares direkte, må ha returporto.

Mer var det ikke. Det står bare igjen å ønske dere alle vel møtt!

Arvid Gahr.

MANEDENS LAND:

HELGOLAND

Et frimerkeland forsvinner, det opplever vi da av og til. Inntil sommeren 1940 fantes det 3 små selvstendige land ved Østersjøen, nemlig Estland, Lettland og Litauen. Nå ja, filatelistisk sett kan en muligens si at de som foreløpig opphørte frimerkeland er gunstige, begrensede samleområder. I dag er de sovjet-republikker og nytter Sovjet-Russlands frimerker.

En annen ting er det når et forhenværende frimerkeland forsvinner fra jordens overflate, noe som visst aldri har hendt før. Men så skjedde iallfall høsten 1946, da England erklærte at den lille tyske øya Helgoland skulle raseres ved hjelp av bomber.

Denne øya ved munningen av Die Elbe har en eiendommelig historie, både i sin alminnelighet og filatelistisk sett. Fra den tidligere middelalder var Helgoland dansk, senere gikk den over i de gottorpske hertugers ætt, inntil danskene atter erobret den under den store nordiske krig. De hadde den til 1807. Da var det engelskmennenes tur til å overta øya, og ved fredsslutningen i 1814 fikk de beholde den. Enda en gang kom Helgoland til å spille en rolle i dansk historie, idet et berømt sjøslag ble utkjempet der i 1864. England beholdt øya til 1890, da de avsto den til Tyskland og i stedet fikk tyske Afrika-kolonier. Tyskerne skjønte tidlig Helgolands strategiske betydning og utbygde den til en mektig festning. Etter verdenskrig I ble øya en kort stund demilitarisert, men det varte ikke lenge før tyskerne satte våpensmiene i gang igjen,

og Helgoland ble skapt om til en orlogsbase av de store, noe England fikk merke under verdenskrig II. Kunne man se framover i tia, hadde utvilsomt Tyskland fått beholde sine kolonier i Afrika, og England sitt Helgoland, men det ble altså ikke slik. Under siste krig regnet det bomber av alle kaliber over øya, og befolkningen ble tidlig flyttet til fastlandet. Etter krigen kom de tilbake og fortsatte sitt fiske, idet største delen av de 5000 innbyggerne var fiskere. Men England fryktet at tyskerne igjen kunne komme seg opp og derved utbygge og befestet Helgoland på ny. Dette ville de ikke skulle skje, og så kom bestemmelsen: Helgoland skal bombes ned til havets overflate og befolkningen overføres til fastlandet.

Denne ordren vakte ikke begeistring hos øyas beboere, og de protesterte. Men det hjalp ikke, og høsten 1946 tok bombingene til. Siden har det så gått slag i slag, og om ikke lenge vil bølgene skylle over de siste rester. Eventuelle skjær vil ikke vitne om at det eksisterte liv her.

På grunn av at Helgoland var av sandstein, brakk havet hvert år mer og mer av den. Til vern mot dette bygde tyskerne svære sementvegger, noe som visstnok ikke hjalp meget.

Som nevnt protesterte øyas befolkning mot bombingene. De henviste til at de derved mistet sitt levebrød, videre sa de at trekkfuglene nyttet den til landingsplass. Endelig ba de om å komme under Danmark eller England. Heller ikke dette hjalp. Helgolands skjebne var avgjort, hardt og brutalt, men likevel kanskje til det beste.

Men la oss ikke glemme øyas frimerker. De første frimerker kom ut i 1867, før den tid hørte øya postalt sett under Hamburg. Som engelsk koloni ble det gitt ut 19 merker, de fleste med en hvit silhuett av Dronning Victoria og trykt i øyas farger, rødt, hvitt og grønt. Da øyas befolkning ikke var videre brevskrivende av seg, er disse merker blitt temmelig verdifulle, i hvert fall de *ekte* stemplete. Helst bør slike sitte på brev. Det vrirmler nemlig av *nytrykk*, til dels fra retusjerte trykkplater og med ikke helt riktige farger. Flere av disse nytrykkene er heller etterlikninger, og hva stemplete eksemplarer angår, bør en som sagt vise forsiktighet. Helgolands frimerkeutgaver har vært meget fristende for falsknere.

Etter 1890 brukte Helgoland tyske frimerker. Et bilde av den eiendommelige, 56 meter høye øya, hvis bratte skrenter løfter seg over den smale strandbredden, ses på et merke som Tyskland ga ut i 1940 til minne om 50-året for ervervelsen av øya.

Det var engang en øy —, slik kunne historien om Helgoland begynne. Et stridens eple har øya vært inntil de engelske militære avgjorde at nå skulle ikke øya mer få spille en rolle i storpolitikken, en rolle som har ført til at den i to kirger har vært utgangspunkt for kamphandlinger mot England. Nå er Helgoland snart borte fra havets overflate og vi har bare frimerkene igjen som kan minne oss om en eiendommelig skjebne.

Oslo Filatelistklubb

JUNIORAVDELING

har følgende *styre*:

Formann: Jan Gabriel Langfeldt.

Viseformann: Paul Jensen.

Sekretær: Hans Irmann Jacobsen.

Kasserer: Jan Ulleberg.

Tillitsmenn: W. Ulleberg og Vilh. Aarøe.

Klubbens medlemstall er ca. 50. Interesserte kan skrive til formannen under adresse Bjørnevegen 14, Slemdal. Medlemskontingenten er kr. 4.00 under 16 års alder, kr. 5.00 over 16 år, + kr. 1.00 i innmeldingspenger for begge grupper.

I 1948 har det vært møte hver fjortende dag, og av møteprogrammene kan nevnes: Paul Jensen: Tsjekkoslovakias frimerker.

— Tyskland etter krigen.

Tor Joh. M. Holtan: Zeppeliner og zeppelinpost.

Vilh. Aarøe: Hengsler på ubrukte merker.

Kjeholdt: Marinen i siste krig.

Fru Langborg: Amerikanske frimerker.

Håkon Strømme: Siam.

I vårhalvåret gikk det årlige fellesmøte med seniorene av stabelen.

Ellers har det vært byttemøter og en rekke gratislotterier. Det er seniorene som har vært så vennlige å yte gevinster, og Junioravdelingen vil på denne måten få rette en hjertelig takk til givnerne.

Det er satt i gang en liten konkurranse om beste oppsetting av en serie på 12 merker. Vi skal i neste nummer bringe resultatet av denne.

— — —
Slik er det altså i Junioravdelingen i Oslo. Nå venter vi spent på rapporter fra resten av landet.

Litt av hvert.

Stempelsamlere: Vet dere at all post mellom de norske okkupasjonstropper i Tyskland og Norge blir forsynt med et eget rundt stempel? Datoen er plasert i midten, og rundt står det: «Norsk felpost Tyskland—Oslo».

— — —
Merkelig postrute: Det hender ofte at brev tar lang tid fra avsender til adressat. Jeg opplevde det i fjor, idet et brev fra Luxemburg sendt 30. januar nådde meg 26. mars 1948. Og det må vel sies å være litt av en rekord på denne avstanden.

Istedenfor at brevet satte seg i bevegelse nordover, gikk det vestover — til New York, hvor det er stemplet 3. februar! Derfra gikk så turen hit med båt.

Trodde postfolkene i Luxemburg at Norge var en by i U.S.A.?

Litt om

OPPSETTING OG TEKSTING

Av Sverre Thuve.

Interessen for frimerker og særlig for oppsetting og teksting har dabbet svært av blant juniorene siden krigen sluttet, iallfall i Oslo, men det samme gjør seg sikkert gjeldende i landet for øvrig. Redaktøren av juniorspalten er en av de få «trofaste», og han har bedt meg skrive litt om mine erfaringer når det gjelder oppsetting og teksting. Det er jo mange måter å sette opp og tekste på, og en kan vel neppe si at noe er absolutt «riktig» eller «galt», så det er nok mange samlere som er uenige i det jeg skriver. Men jeg lar det likevel stå til.

Før en i det hele tatt begynner å tegne opp noe, må en skaffe seg en del «utstyr». La oss ta bladene først. At en skal ha merker bare på én side, burde være en selvfølge, men det forekommer ikke så sjelden, og da naturlig nok oftest hos juniorer, at det er merker på begge sider. Når det gjelder størrelsen av bladene, kan det være en del forskjellige å velge mellom, men jeg pleier å bruke det «vanlige» formatet (Frimerkekompaniets album, Schaubek o. l.). Men f. eks. til helsaker

kan det jo være mer praktisk med et annet format. Tykkelsen på bladene er også et problem, men de må iallfall ikke være for tynne. Jeg pleier å bruke Frimerkekompaniets blad type «B», de er brukt av svært mange samlere. Hvis bladene er for tykke, f. eks. av stiv kartong, har de lett for å revne i bretten. En viktig ting når det gjelder bladene, er bunntrykket. På «B»-bladene som jeg bruker, er det et svakt, grått nettingbunntrykk som er meget greit å tegne opp etter, og det er ikke så sterkt at det distraherer og trekker oppmerksomheten vekk fra merkene. En del blad er helt blanke, ofte med landets navn trykt øverst, men de gjør arbeidet en god del vanskeligere. En ting som er meget praktisk, er å ha et silkepapir mellom hvert blad. For mange merker (bl. a. de norske som er trykt i dyptrykk) «setter av» en del farge på foregående blad, og det er jo svært uheldig. Dette kan imidlertid også viskes vekk med et rent og godt viskelær.

Mange synes kanskje det er unødvendig å nevne blyant og viskelær, men faktum er at det er meget vesentlig at en har den rette typen av disse. Både blyanten og viskelæret må være «bløte». Blyanten må spisses ofte, men en må passe på å slippe av spissen litt, for hvis den er helt sylspiss, graver den seg lett ned i papiret. Mange lurar kanskje på hva en skal med blyant og viskelær i det hele tatt, for det er jo vanlig å bruke tusj; men en må kladdet først. Det skal jeg for øvrig komme tilbake til senere.

En god linjal må en ha, og til slutt har vi da tusjen og tusjpenne. Det vanlige er å bruke svart tusj, men det kan jo bli aktuelt med andre farger også; jeg bruker f. eks. ofte rødt til utgivelsesdatoen. Den beste tusjen jeg har fått tak i, er den tyske Pelikan. Det heter riktignok «bruk norske varer», men det triste faktum er at denne tyske tusjen er bedre, iallfall til vårt bruk. Hvilken type en enn bruker, må en sørge for å bruke samme typen til hele samlingen (landet). Tusjpenne har alltid vært et trist kapittel for meg, og sikkeert også for svært mange andre. Det er ikke lett å få tak i en virkelig god penn. Jeg kan ikke godt gi noe råd angående typen, det kan være forskjellig alt etter hva en selv liker og etter skriften.

I neste nummer skal vi så komme inn på selve oppsettingen og tekstingen.

En julehilsen.

Vi håper «Frimærkesamleren» ved Dr. M. Wall og framfor alle redaksjonskomité-medlemmet, den kjente tegner *Ingvar* vil tilgi oss at vi stjeler litt av de danske julegodter og ovenfor gjengir et fornøylig julehilsenkort som Dr. M. Wall har vært så elskverdig å sende oss. — De kan trylle smilet og latteren fram, danskene!

Møteoversikt for Arbeidernes

Filatelisklubb, våren 1949:

- 4. januar: Åpningsmøte.
- 11. » Klubbmøte. Nedsettelse av valgkomité.
- 18. » Byttemøte. Gratisutlodning.
- 25. » Klubbmøte. Diskusjon, innleder E. Sando.
- 1. februar: Byttemøte. Lynauksjon.
- 8. » Generalforsamling.
- 15. » Byttemøte.
- 22. » Klubbmøte. Frimerkesamling det nye Tyskland ved H. Barg.
- 1. mars: Byttemøte.
- 8. » Klubbmøte. Kåseri av G. Eriksen.
- 15. » Byttemøte. Gratisutlodning.
- 22. » Klubbmøte.
- 29. » Byttemøte.

Send inn klubbaviser!

Redaktøren ser av flere referater gladelige tegn til at det fins filatelister mange steder som tydeligvis kan og vil skrive både i spøk og alvor. — Jeg vil være klubbstyrer, festkomiteer osv. umåtelig takknemlig for tilsendelse av slike tilfældige eller regelmessige klubbaviser og publikasjoner, det er jo høyst sannsynlig

at slike produkter inneholder artikler og stoff som *alle* N.F.T.s lesere vil ha glede og utbytte av. — La oss høre fra Dem! — På forhånd mange takk for omtenksheten. Intet stoff vil dog bli tatt inn i N.F.T. uten at forfatterens eller avisredaktørens tillatelse er innhentet.

H. D.-H.

Troms Filatelisklubb

har møter følgende dager før påsken: *onsdagene 21. januar, 18. februar og 3. mars*. Sistnevnte dato er det generalforsamling. — Disse opplysninger er blant meget annet godt og nyttig stoff hentet fra klubbens utmerkete, kvartalsstensilerte

Meddelelsesblad

nr. 2, for desember 1948, 1. årgang. — Vi nevner for øvrig fra stoffet her bl. a. en notis om Collectors Club's verdenskjente filatelistiske bibliotek, som ganske sikkert er det eneste i sitt slag som er nesten komplett, både på tidsskrifter og bøker om frimerker og alt som vedrører filateli. — Som et tydelig bevis på godt samarbeid med nordsvenske kolleger (Norr-bottens Filatelistförening) inneholder bladet flere små svenske godbiter. Fra «Tio råd till sammlaren» tillater vi oss å nappe ut det siste: *Samla om Ni vill för Edert nöje och vad Ni vill, med ledning av kataloger och handböcker. Man kan icke få allt, ty det sällsynta materialet är begränsat och tvingar till begränsning. Spekulation medför oftast missräkning.*

Troms Filatelisklubb må lykkønskes med sitt gode klubborgan, som vil bety meget for samholdet og for hobbyen.

Forsendelsen av N.F.T. opphører

dessverre med dette nummer, dersom De ikke innen 15. februar 1949 har betalt kontingenten, som er kr. 8.— for innenlandsabonnement, kr. 10.— for ordinært utenlandsabonnement. — Det er rimelig lesning De får, ca. **300 sider** for resp. 8 eller 10 kroner — og rikholdig. De fleste andre skandinaviske fagtidsskrifter har i år gått til forhøyelse av abonnementsprisene. Tross stigende omkostninger står vi ved det gamle — enn så lenge. Så gjelder det at De hjelper oss med hurtig innbetaling nå.

BOKER og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Rikebergvn. 23, Oslo 50.

Haandbog over Danmarks staaletukne frimærker. Av Mogens Juhl. I kommission: Filatelistisk Forlag, København V. 136 sider. Pris d. kr. 8.75.

Danmarks staaletukne frimærker er framstilt noenlunde etter de samme prinsipper som de svenske båndfrimærker. Mens de siste har vært gjenstand for stor oppmerksomhet fra samlerens side, spesielt i Sverige, har de danske staaletukne merker hittil vært lite påaktet som spesialstudium. Mogens Juhl framlegger nå i håndboks form sine undersøkelser på dette område, og påviser en rekke interessante detaljer med hensyn til papir, gummi, dobbeltpregninger og fargenyaner. Her kan sikkert ikke alle følge forfatteren, for farger er vel noe av det samlerne sist blir enige om. De forskjellige gravyrer som oppsto da Postverket gikk over fra å bruke trykksylindrer med høyglanspolert kromlag til sylindrer med galvanisk utfelt kobberlag (det siste viste seg nemlig å være meget mer motstandsdyktig mot slitasje), er tegnet opp i stort format. Det viser seg at det ikke bare er typeforskjell på karavellutgaven som de fleste kataloger allerede tar med, men også en rekke av merkene i bølgelinjeutgaven framtrer i 2 typer. Marginalnumrene er også utførlig behandlet og priset i tillegg.

Som følge av sine undersøkelser katalogiserer Juhl staaletukmerkene på ny og fører opp 14 nye hovednumre. Da hånd-

boken er rikt illustrert, greit og oversiktlig redigert og trykkteknisk vellykket, vil den være til god hjelp for dem som vil fordype seg i studiet av Danmarks staaletukne merker. TH.

Norges-album, utgitt av Det Norske Misjonsselskap, Stavanger. — 40 + 3 blad. 21 x 29.7 cm. Pris kr. 5.00.

Misjonsselskapet i Stavanger har ikke vært riktig heldig med det lille Norges-albumet det har utgitt nylig, idet de 2,5 mm brede svarte rute-rammene skjemmer meget.

Det heter i «vaskeseddelen»: «Vi har ikke sett disse brede svarte kantene i noe album før, men vi tror det både er pent som bakgrunn for frimerkene og oppmuntrer til pen innklebing.»

En ting til: Snu arkene og De vil se alt det svarte tvers igjennom. Men det var også hva jeg har å innvende mot Misjonsselskapets Norgesalbum. Jeg kunne kanskje tatt med de mange overlesede sider, men utgiverne har villet lage et billig, lite album, og derved måtte enkelte sider inneholde for mange merker. Lite er det, bare 210 x 140 cm med 40 albumblad + 3 blanke.

Albumet innledes med et greit lite forord om hobbyen og albumet selv, en taggemåler og millimetermål. Albumet har med alle hovednumrene til og med «Skogsselskapet». Etter det er jo Røde Kors-provisorien kommet. Derfor burde de 3 blanke sidene vært plasert før Offentlig Sakmerkene.

Misjonsselskapet er litt i tvil om det var riktig å ta med misjonsposten på Madagaskar 1894—97 i et Norgesalbum. Personlig mener jeg det er riktig, i og med at de ble brukt av våre misjonærer.

Arvid Gahr.

Catalogue illustré «Prinet» — France. 5e édition 1949. Utgitt av Maison Van Bierbeck, Bruxelles. 40 sider. Pris (belgiske) francs 20.—.

En nett og hendig liten priskatalog over Frankrike, ikke helt gunstig i typevalg og typografi, men ellers relativt pent trykt og med bra illustrasjoner. Prisene synes vederheftige og rimelige. Denne katalog er bare én i en lang rekke små priskataloger som det kjente firma har gitt ut, og av hvilke vi også har mottatt 21e édition: *Congo Belge*, som vi dog ikke finner plass til å omtale.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

ARBEIDERNE FILATELISTKLUBB

har i høstsesongen holdt 8 byttmøter med 3 gratisutlodninger og 1 lynauksjon, 1 høstauksjon, 8 klubbmøter med kåseri og framvisning av samlinger: G. A. Karlsen, kåseri; Eugen Johansen, Sveits-samling; A. Folvik, Bayern-samling; Abraham Aas, Thurn- og Taxis-samling. Den 21. desember ble det holdt fest-

møte, hvor klubbens samling Norge, brukt ble lagt fram.

Byttmøtene og klubbmøtene har hatt god tilslutning, og kåseriet og de samlingene som har vært lagt fram, har vakt stor begeistring hos medlemmene.

Ved høstauksjonen var det godt frammøte, og på tross av at det gikk tregt til å begynne med, gikk det raskere etterat medlemmene ble «varme», og de fleste objekter ble solgt til bra priser. Klubben har av John Henriksen fått en pastell som er loddet ut blant medlemmene; senere har John Henriksen gitt et maleri og G. A. Karlsen og Abrah. Aas en bok hver, som alt loddes ut blant medlemmene.

Sekretæren.

GRIMSTAD FILATELISTKLUBB

Halvårsrapport.

Klubben har hatt regelmessig møte annen hver onsdag i Håndverkerforeningens utmerkede lokale. Det er i høsthalvåret holdt 6 møter.

Foruten vanlig byttevirksomhet har flere av medlemmene underholdt med korte kåserier omkring spørsmål vedrørende frimerker.

Frammøtet, som har vekslet mellom 9 og 13 medlemmer, må sis å ha vært godt. Interessen for vår felles hobby er stadig levende.

Siste møte ble holdt 15. desember på vanlig sted; det ble ledet av formannen, urmaker A. Hansen, som i sekretærens sted leste referat fra forrige møte.

Kveldens høydepunkt var et veldekket kaffebord med bakkels og bløtkake. Den deilige kaffen og kakene smakte fortreffelig, mens samtalen gikk ledig og kvikt ved bordet.

Da vi dessverre ikke har noe kvinnelig medlem i klubben, overtok formannen den tjenende jobb, med serveringen. Og det skal sis at han greide det til alles tilfredshet. Ingen gikk sultne fra bordet den kvelden.

Etter det hyggelige måltid fortsatte en med å se på hverandres samlinger, og bytting av merker gikk livlig.

Det glide møtet ville sikkert ha fortsatt om ikke flere av deltakerne skulle med rutebilen klokka 10.

K. K.

KRISTIANSANDS FILATELISTKLUBB

Møte nr. 273 ble holdt 12. oktober 1948 kl. 20 på Central Hospits under ledelse av formannen, Hilmar Nilssen. Til stede 21 medlemmer.

I sitt innledningsord fortalte formannen om klubbens stiftelse for 16 år siden, nærmere bestemt 15. oktober 1932. Den tradisjonelle årsfest vil bli holdt 30. oktober i forbindelse med tur til Mandal.

Referat fra forrige møte ble lest opp og vedtatt med et par rettelser. En ansøkninng forelå fra direktør Johan Lyder von Tangen, Bergen, om opptagelse i klubben. Fra Postverket hadde klubben mottatt en flott og interessant brosjyre, «Flyet i Postverkets tjeneste». Diverse tidsskrifter ble lagt fram til gjennomsyn, likeledes ble ankommet post referert.

Under «Eventuelt» diskuterte man årsfesten og turen til Mandal og aktuelle ting i forbindelse med programmet.

I 5 minutter-serien kåserte formannen om «Svindlere og falske frimerker». I motsetning til hva man kanskje skulle tro er frimerkefalsknere og deres produkter av meget gammel dato, — ja, de florerte og var virkelig et like stort problem for samlerne i 80—90-årene som de er det i dag, — hvis ikke i større grad. Han beklaget at tidsskriftene i dag tilsynelatende ikke befattet seg så meget med dette for samlerne så viktige spørsmål som ør i tiden, — dengang opptok de stadig spalteplass, og det var både interessant og lærerikt stoff for leserne.

En lynauksjon ble holdt av Huskomiteen ved H. Bergh-Thomassen. Utvalgshefter ble lagt fram ved salgslederen. Møtet sluttet kl. 22.30.

Leif K. Torjesen.

Som tidligere referert var det besluttet at Kristiansands Filatelistklubbs 16-årsdag skulle festligholdes i Mandal sammen med våre medlemmer og venner der borte.

30. oktober kl. 16.30 innskipet 18 filatelister seg i Venneslaruta, og etter en times kjøring var de 5 mil til Norges sørligste by tilbakelagt, og bilen stanset utenfor Solborg Hospits, hvor vi ble mottatt av den alltid smilende vert. Salongene ble inntatt, og praten gikk om løst og fast. Etter hvert innfant også Mandals-medlemmene seg i et antall av 3, og de brakte med seg 2 gjester, så vi i alt var samlet 23 brødre, — om enn ikke brødre i kjødet, så iallfall i ånden.

Ved 20-tiden ble vi budt inn i spisesalen, hvor festmåltidet ble inntatt. På det veldukede bord lå ved hver kuvert en liten, men fyldig brosjyre, som propagerte for Mandal som turist- og ferieby, og i den velkomsttale ingeniør L. B. Rasmussen holdt ved suppen, gikk det nok så tydelig fram at han har sveket sin fødeby Kristiansand og gitt seg helt hen til den idylliske lille nabo-byen vår i vest. For til overmål å poengtere dette delte han ut Mandals byvåpen i emalje til de av klubbens stiftere som var til stede på møtet, og han festet dem selv i jakkeoppslaget på medlemmene. Joda, mandalittene kan lage propaganda for sin by, men så er det heller ingen som føler seg snytt etter å ha tilbrakt en ferie her. Ved steken holdt formannen, Hilmar Nilssen, en an-

slående tale for klubben og mintes dagen for 16 år siden da den på borgermester Middelthons initiativ ble stiftet på Ernst Hotell. — Da enhver var vel forsynt av bordets goder og hadde tatt innenbords så meget som magen tålte og vel så det, takket kontorsjef K. J. Syvertsen for maten.

Formannen satte så et kort møte i salongene. Etterat protokollen var lest opp og vedtatt, ble direktør Johan Lyder v. Tangen, Bergen, enstemmig innvotert som medlem. Det forelå 2 søknader om opptakelse. Votering på neste møte.

Det forelå også meddelelse om Røde Korsmerket, der som kjent kommer ut med overtrykk. Kjøpmann J. I. Hansen gjennomgikk i korthet innholdet av de sist ankomne tidsskrifter.

I 5 minutter-serien kåserte ingeniør L. B. Rasmussen om Finnlands frimerker — hans egen befatning med og oppfatning av dem. Kåseriet inneholdt mange verdifulle opplysninger.

I anledning av klubbens årsdag kom første nummer av bladet «Kvartslampen» ut, redigert av Sigurd B. Johnsen. Det er meningen at bladet skal komme ved festlige anledninger, og etter bladets navn å dømme er det nok meningen å sette medlemmene under kvartslampens avslørende søkelys. Det gjorde den da også i sitt første nummer, men de belyst tok de små «sannheter» med godt humør. Bladet inneholdt for øvrig også en mengde lodig og alvorlig stoff og var godt redigert.

Dronning Philatelias gylne bok, som ved årsmøtene registrerer medlemmens fulle hundrer av frammøte, var ajourført og viste at kjøpmann J. I. Hansen hadde passert 200 møter og maskinsetter P. Munksgaard sine første 100.

Ved kaffebordet holdt Huskomiteen en av sine vanlige auksjoner. Til slutt ble det foretatt en utlodning til inntekt for turen. Salgslederen la fram en mengde utvalgshefter, men tiden ble for knapp. Man rakk ikke å få med seg alle de goder der ble budt på. Da oppbruddet kom kl. 23.30, var det fremdeles verdifulle poster på programmet som ikke var avviklet. Men det var lang veg hjem til stiftstaden Kristiansand.

P. Munksgaard.

Møte nr. 274 ble holdt på Kathedralskolen 9. november 1948 kl. 20, under ledelse av formannen, Himar Nilssen. Frammøtet var ikke så stort, bare 15 medlemmer hadde innfunnet seg.

Formannen åpnet møtet med å ønske velkommen, hvorefter referat fra årsfesten i Mandal ble lest opp. 2 nye medlemmer ble etter forutgående ansøking enstemmig innvotert, nemlig Th. Benestad, Kr.sand S., og Leif Olsen, Ihme pr. Mandal.

Fra medlem i Esbjerg, Th. E. Thomasen, har klubben med takk mottatt som gave den lille utgave av AFA 1949.

I 5 minutter-serien kåserte Sigurd B. Johnsen over Middelthons bok «I kamp og fest», — stoffet var både interessant og underholdende, der var nok å ta av, og kåsøren høstet stort og fortjent bifall.

Under «Eventuelt» kom Arne J. Hansen med et forslag om at klubben burde kjøpe Middelthons bok til biblioteket.

Til videre underholdning ble som vanlig lagt fram utvalgshefter, og til slutt foretok sekretæren utdeling av møtepremier. Møtet sluttet kl. 22.30.

Leif K. Torjesen.

NORDENFJELDSKE FILATELISTFORENING

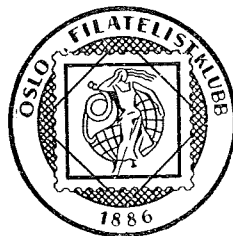

Det 441. møte ble holdt 11. november 1948 kl. 20 på Larssens Hotell. 22 medlemmer var til stede. Referat fra foregående møte ble lest opp og vedtatt. Formannen annonserte en rekke nyheter. Videre refererte han et brev fra hr. Jarle O. Stensdal, et svar på de betenkninger tre av medlemmene i foreningen hadde kommet med i anledning av de unødige frimerkeutgavene. Hr. Stensdal mente at man ikke kunne trekke opp bestemte linjer for hvilke merker filatelistene skulle samle på, og han var ikke enig i å sette så strenge bestemmelser for tilleggsmerker som d'herren Dahl og Støren hadde gjort. Formannen opplyste at kopier av hr. Stensdals brev ville bli tilstilt forfatterne av betenkningene, og at styret ville forfølge saken videre. — Det ble vedtatt å arrangere en bespisning på det neste møte i anledning av foreningens 27-årsdag. — Lektor H. O. Christiansen fikk ordet og fortalte litt om mjugoslaven Lawrence Kosir, som foreslo postreformen allerede i 1836 for det østerriksk-ungarske postverket. I forbindelse med hr. Christiansens opplysninger uttalte postmester Zakariassen at det i virkeligheten bare var filatelistene som søkte å kaste lys over postverkets utvikling fram gjennom tidene.

Formannen opplyste at styret hadde vedtatt å støtte et forslag fra Wilhelm K. Støren om å arrangere en frimerkeutstilling våren 1949. Han ba hr. Støren om å redegjøre for utstillingen. Utstillingen vil i første rekke bli lagt an som en propagandautstilling, med intern konkurranse mellom foreningens medlemmer. Lokaler får man leie i Nordenfjeldske Kunstindustrimuseum. — Etter en del ordskifte ble det besluttet å utsette realitetsbehandlingen av forslaget til neste møte, og det ble henstilt til styret å utarbeide et slags budsjett til da.

Wilhelm K. Støren.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1252 ble holdt 18. oktober 1948 kl. 19.30 i Oslo Handelsstand, under ledelse av formannen, kunsthändler Arnstein Berntsen. Til stede 56 medlemmer. — Referat fra forrige møte ble lest opp og vedtatt etter noen små bemerkninger.

1 anmeldelse ble referert. Utmeldelse forelå fra Helge Varlo, Elverum. — Malermester Carl Christensen, Nordstrandshøgda, og direktør Holger Sørensen, Oslo, var avgått ved døden, og formannen lyste fred over deres minne.

1. desember vil Røde Korsmerkene utkomme i overstemplet stand. Den nye verdi vil bli 25 øre + 5 øre.

Ved utstillingen i Helsingfors vil klubben stille ut alle sine publikasjoner og trykksaker. Således vil samtlige utgaver av Norges-katalogen bli vist fram.

Holtan la fra men del bytteønsker og nyheter. Ingeniør Bottolfsen kåserte deretter om en verdensomseiling med fly. Han tok tilhørerne

med på en frisk ferd fra Oslo over New York til San Francisco og videre over Honolulu og Fidji-øyene til New Zealand, videre til Australia over Timorhavet og Det malayiske arkipel til Java og Bangkok og til Damaskus, Beyruth, Kypem, Istanbul, Athen, Roma, København og tilbake til Oslo. Vi fikk et innblikk i de opplevelser man kommer ut for på en så lang reise, og herr Bottolfsens beskrivelse var fengslende og humorfylt og ble påhørt i dyp stillhet. Foredragsholderen nevnte i sitt foredrag at det kunne være flere emner fra en slik tur som kunne være gjenstand for et kåseri for seg selv, så medlemmene håper at det ikke blir lenge før de igjen får fornøyelsen av å høre herr Bottolfsen. Formannen takket ham da også i hjertelige ordelag og sa at han med takk ville motta tilbud om videre kåserier.

Herr Thrap-Meyer nevnte som et apropos til foredraget at han hadde mottatt et brev fra Union Islands, sendt i september og mottatt i januar. Merkene på brevet kunne han ikke finne angitt i noen katalog, og Union Islands må således være helt nytt som frimerkeproduserende land.

Stousland.

Møte nr. 1253 ble holdt 1. november 1948 kl. 19.30 i Oslo Handelsstand, under ledelse av viseformannen, Tor Joh. M. Holtan. Til stede 76 medlemmer og 1 gjest.

Referat fra forrige møte ble lest opp og vedtatt.

Formannen var bortreist til frimerkeutstillingen i Helsingfors.

Som nytt medlem ble tatt opp: Disponent F. E. M. Henriksen, Ulvøya.

Viseformannen refererte telegram fra formannen om at han hadde oppnådd gullmedalje og hederspris i Helsingfors.

Postverket meddeler at en ny helpostsak er utsendt, nemlig 25 øres kortbrev, på vannmerket kartong.

Helge Reff kåserte om «Inntrykk etter bytteforbindelse med Amerika». De erfaringer herr Reff hadde gjort gjennom en årrekkes forsøk med bytteforbindelser i U.S.A. var ikke de aller beste, og han nærmest advarte samlerne mot forbindelser der borte. Selvfølgelig var det mange gode samlere, men er man ute etter noe rent spesielt, trodde han det nyttete lite med vanlige bytteforbindelser. Kvalitetsbedømmelsen der borte f. eks. er så forskjellig, fra den ene ytterlighet til den annen. Kåsøren hadde også forsøkt å sende objekter til de større auksjoner, som f. eks. hos Harmer, og dette hadde vært ham en stor skuffelse. Resultatet hadde vært at han hadde oppnådd 1/6 av Scotts priser. Når det gjelder å få tak i dyrere ting der borte, er det gjerne skjulte feil, og man kan ofte gå ut fra at de forsøker å få en utilbørlig profitt av europeerne.

Det kom en del kommentarer til herr Reffs kåseri, bl. a. nevnte herr Bull at han syntes det var trist å høre hva kåsøren hadde å si om amerikanske bytteforbindelser. Han hadde selv bodd der borte i 15 år og har siden hatt mange bytteforbindelser, og han hadde ikke i noen tilfelle hatt noen ting å si på dem, tvert imot.

Deretter innledet herr M. Tolsby til diskusjon om «Frimerkehandlers ansvar». Herr Tolsby leste opp en sak han selv hadde vært utsatt for, hvor han hos en frimerkehandler hadde kjøpt en samling Amerika. Han hadde fått anledning til å ta med samlingen hjem et par dager og hadde

så kjøpt samlingen for 1170 kroner. Det var gjort uttrykkelig oppmerksom på flere ganger at katalogverdien var riktig og at defekte merker ikke var medregnet. Han kontrollerte merkene og søkte i den anledning bistand hos herr Sannes, og de kom begge til det resultat at prisen var satt altfor høyt. Han anla da sak ved Oslo byrett, og do mer falt i disse dager, og resultatet var at saksøkte ble å frifinne, og saksøkeren ble ilagt saksomkostninger.

Herr Tolsby refererte korrespondanse med O.F.K.s styre fra 27/3 1945, hvor han anmoder om en uttalelse fra styret for han selv gjorde noe ved saken. Svaret var at han hadde hatt anledning til å se samlingen før kjøpet og herr Sannes til å konsultere, hvorfor styret ikke kunne foreta seg noe overfor noen.

Under saksbehandlingen la herr Tolsby merke til at dommeren ikke noterte seg momenter under avhøringen av hans vitner eller ham selv, som prosederte uten advokat. Derimot noterte dommeren meget flittig under motpartens vitneavhøring.

Hensikten med dette referat var å få i stand en diskusjon, og herr Tolsby avsluttet med å spørre viseformannen om han tillot dette.

Holtan takket herr Tolsby for innlegget, men sa at noen realitetsbehandling kunne ikke møtet innlate seg på. En liten diskusjon på generelt grunnlag mente han ikke kunne være av vegen.

Jeppesen var ikke enig med Tolsby. En kjøper har ikke rett til å gå ut fra at de oppgitte katalogverdier er riktige, det må han selv kontrollere.

Reff ville vite om samlingen var kalkulert av den ukompetente selger eller av kommisjonæren.

Tolsby opplyste at det var handlerens liste han hadde fått med samlingen.

Sannes syntes handelen var meningsløs, og man må gå ut fra at handleren har greie på sakene. Han hadde f. eks. lagt merke til mange tilfelle hvor det var anført høyeste katalogpriser hvor dette var notorisk galt, og den slags må ikke forekomme.

Holtan erklærte at han var helt enig i dette, og hans erfaring var at de fleste handlere var fullt oppmerksom på sitt ansvar.

Jeppesen: Tolsby hadde lånt samlingen i 2 dager før kjøpet, det var feilen.

Tolsby mente at man ikke kunne kontrollere om merkene var prima før albumet var kjøpt, særlig når merkene — som i dette tilfelle — var til dels fast innklebet.

Holtan: Ved kjøp av samlinger hvor merkene er helt innklebet, blir det å ta en risiko.

Reff beklaget at styret hadde sendt et slikt svar på herr Tolsbys henvendelse.

Tolsby sa at han hadde kommet fram med saken fordi han mente den var av interesse for samlerne, — det var ikke for pengenes skyld, — dette var bare satt opp for å ha en grunn for prosess.

Holtan nevnte som eksempel på utmerket behandling fra en handlers side at han i sin tid kjøpte et merke til 700 kroner. Da han noen dager senere skulle sette merket på plass i albumet, oppdaget han at det var et knappenålshull i merket. Tilfeldig traff han handleren neste dag på gaten og bemerket sin oppdagelse. Handleren betalte ham tilbake det fulle beløp straks, altså på gaten.

Holm mente at dommeren hadde tatt hensyn

til at det var en erfaren samler som hadde kjøpt merkene.

Gundersen: Toflsby har gjort den feil at han ikke har brukt sakfører.

Diskusjonen ble så erklært for avsluttet, og Mathiessen fikk ordet. Han ville gjerne vite om noen kunne gi opplysning om Frimerkekompaniets albumblad var blitt utgitt. Holtan erklærte at disse var utgitt og at restopplaget var overtatt av Finn Arnesen, Præmieobligationskontoret, hvor de fremdeles var til salgs.

Stensdal gjentok sin appell om å sende ham merker til fordeling til engelske skolebarn. Fra O.F.K. hadde han bare mottatt 2 forsendelser. Han spurte om medlemmene hadde tenkt over hvor stor reklame det lå i foretagendet. Det han ønsket var helst billedmerker og vesentlig norske.

Ulleberg ville gjerne tigge om de øvrige lands merker til sine juniorer. *Stousland.*

SKIENS FILATELISTKLUBB

Foreningen holdt årets siste møte 13. desember 1948 i Skiens Kaffehus. I formannens fravær ble møtet ledet av viseformannen, Heggland.

Protokoll fra siste møte ble referert av sekretæren og vedtatt uten bemerkninger.

En del skrivelser som var innkommet, ble referert.

I anledning av klubbens 25-årsjubileum neste år ble det trukket opp en del linjer for arrangementet. De nødvendige komiteer er jo forlengst nedsatt og er i full sving. Det er også meningen å holde en utstilling i tiden 15. til 22. januar 1949 i Skiens Kunstforenings lokaler. Selve jubileumsfesten er fastsatt til lørdag 22. januar 1949.

Kvelden ble avsluttet som vanlig med kaffe og smørbrød fra «Kaffehuset», og ved bordet ønsket viseformannen de frammøtte god jul, takket for året som var over, og håpet på en ny god sesong i 1949. *Gunnar Halvorsen.*

TROMS FILATELISTKLUBB

holdt sitt 159. ordinære møte 13. september 1948 i Arbeiderforeningens kafé under formannens, ingeniør Stausbølls ledelse. Til stede 7 medlemmer.

Referat fra forrige møte ble lest opp og vedtatt.

Byttelederen la fram en del utvalgshefter til gjennomsyn, men klaget over at det var vanskelig å skaffe klubbens medlemmer utvalg. Dette vil da i første rekke gå ut over utenbys medlemmer, men han håpet på bedring utover høsten. Han skulle iallfall gjøre sitt beste.

En diskuterte forberedelsene til det påtenkte møte først i oktober i Harstad, og forsøkte å finne en dato som passet for å få flest mulig medlemmer fra Tromsø med. Likeså ble spørsmålet om at hvert medlem kunne få anledning til å stille ut inntil 5 blad av ett enkelt land på årsfesten 8. november diskutert. Man ble enige om å ha en liten prøveutstilling ved denne anledning og senere oppnevne en bedømmelseskommité. Da sekretæren, Odd Gudmundsen, hadde meddelt at han ikke lenger kunne påta seg å utføre sekretærarbeidet på grunn av travelhet i forretningen,

ble Magnar Marcussen bedt om å påta seg dette til neste generalforsamling.

Man samlet seg så rundt et hyggelig kaffebord og diskuterte forskjellige filatelistiske spørsmål.

Magnar Marcussen.

Troms Filatelistklubb holdt sitt 160. ordinære møte 2. oktober 1948 på Hotell Nobel i Harstad, under ledelse av nestformannen, A. Presterud. Til stede var: Erling Bangsund, A. F. Holm, H. D. Johansen, H. O. Madsen, Magnar Marcussen, Sigurd Mikkelsen, A. Presterud, Kr. Wilhelmsen og A. Ødegaard. Møtet var denne gang besluttet henlagt til Harstad, forat flest mulig av medlemmene i Sørfylket skulle få anledning til å møte personlig, og for å få en bedre personlig kontakt disse imellom. Møtet ble satt kl. 19. Banksjef Johansen takket styret for at klubben ville legge sitt møte til Harstad, men beklaget at det ikke møtte flere enn 4 mann fra Harstad og omegn. Han håpet at det ble anledning til også senere å legge møtene til f. eks. Finsnes og Narvik. De 5 medlemmer fra Tromsø reiste lørdag morgen med D/S «Nordstjernen» og hadde en fin tur nedover i det vakre høstværret. Under møtet framkastet Johansen den tanke at klubben burde sette seg i forbindelse med utenlandske klubber for å skaffe nyheter fra disse klubbens medlemmer. Han mente en derved hadde en viss garanti for reelle bytteforbindelser, hva dessverre ikke alltid var tilfellet med bytteforbindelser med utenlandske samlere. — Nestformannen lovet å ha saken til observasjon og komme tilbake til den senere.

Det nye meddelelsesbladet for klubben vant tilslutning, og sekretæren nevnte at det kunne påregnes å motta bidrag fra de forskjellige medlemmers side i form av nyheter, meddelelser, filatelistiske gode råd o. a. Han nevnte at det fra et av våre mest energiske og interesserte medlemmer i Sverige allerede var sendt inn 2 bidrag som kommer i neste nummer av bladet.

Under «ordet fritt» la Presterud fram en del albumblad fra Ungarn og Russland, vakkert oppsatt og montert. A. Ødegaard viste fram plan-sjer av 20 øre 20 mm og en rekonstruksjon av hele arket, med en del typer i dobbelte eksemplarer. Et imponerende, veldig arbeid som er tenkt sendt til en større internasjonal utstilling. Forhåpentlig blir den verdsatt etter fortjeneste.

En tok så pause og gikk over til bordets gleder. Der var dekket et riktig festlig bord, og vi fikk en herlig mat som Hotell Nobel har all ære av. Etterpå var det kaffe, og byttelederen la fram en del utvalgshefter. Det ble så foretatt hele 3 gratislotterier, et for de tilstedeværende, et for svenske medlemmer og et for øvrige norske medlemmer.

En fortsatte så det kameratslige samværet ut i de små timer og i den beste stemning. Tromsø-medlemmene reiste hjem med «Hadsel» søndag morgen, og alle var enige om at Harstad-møtet var i alle deler vellykket, og et arrangement som verten, 2. sekretær, banksjef H. D. Johansen, har all ære av. *Magnar Marcussen.*

Troms Filatelistklubb holdt 13. oktober 1948 sitt 161. ordinære møte i Arbeiderforeningens Restaurant, under formannens, ingeniør Stausbølls ledelse. Til stede 9 medlemmer.

Referat fra Harstad-møtet ble lest opp, og alle deltakerne var enige om at dette møtet var me-

get vellykket og at de som var til stede ble et godt filatelistisk minne rikere.

Sekretæren opplyste at det forlangtes full innlands porto for innkallelser til møtene når disse er skrevet på skrivemaskin med gjennomslag. For å spare porto bør derfor innkallelsene være stensilert, da det bare forlanges trykksakporto for slike. — Ødegaard hadde laget en morsom gjettekonkurranse, som fikk følgende utfall: 1. premie: Stausbøll, 2. premie: Wilhelmsen, og 3. premie: Marcussen.

En diskuterte årsfesten, og som festkomité ble valgt: Erling Bangsund og Magnar Marcussen. Byttelederen la fram en hel del byttehefter som sirkulerte blant medlemmene. Presterud viste fram et album med forskjellige måter å montere sine skatter på. Til bedømmelseskommité for den påtenkte klubbustilling på årsfesten 6. november valgtes: Soot-Ryen, A. Ødegaard og Magnar Marcussen, med Erling Bangsund som suppleant. Ved gratislotteriet tilfalt gevinstene: Presterud, Marcussen, Stausbøll, Simonsen, Jebens, Ødegaard, Bangsund, Haldorsen og Wilhelmsen.

Man hygget seg så rundt kaffebordet og brøt opp før lyset ble tatt kl. 23.30.

Magnar Marcussen.

TØNSBERG FILATELISTKLUBB

Det 215. ordinære medlemsmøte ble holdt 15. oktober 1948 i Hotel Klubben, Tønsberg.

Formannen, H. Wedel Jarlsberg, ønsket de frammøtte velkommen til det første av høstseongens møter og nevnte litt om programmet som var på-

tenkt utover sesongen.

Han brakte også på bane spørsmålet om eventuelt å holde en utstilling i Tønsberg enten på høstparten eller til kommende vår. I diskusjonen som fulgte deltok Eug. Hanssen og Sig. Løkeberg, og etter forslag fra Eng. Hanssen ble det besluttet å overlate saken til styret, som deretter vil komme med et tilfredsstillende arrangementsforslag i samråd med lektor Hauge.

Formannen berørte også spørsmålet om å sende ut et spesielt møteprogram til medlemmene, eller om man skulle fortsette med de vanlige innkallelser — møtekort. Det ble besluttet å fortsette med kort, på samme måte som før. Det ble også fra flere medlemmers side uttalt ønske om å bli varslet om møtedagene noe tidligere. Neste møte ble bestemt til onsdag den 3. november.

Bj. Herlin.

Møte nr. 216 ble holdt 3. november 1948 i Hotel Klubben. Formannen var i siste øyeblikk blitt forhindret fra å møte, hvorfor Løkeberg fikk i oppdrag å lede møtet.

Aftenens foredragsholder, konservator Hals, ble også forhindret, og lektor Hauge ble deretter anmodet om å fortelle litt om sine inntrykk fra et besøk ved utstillingen i Helsingfors. Han fortalte meget interessant om sine inntrykk fra reisen, men kom ikke inn på deltakelsen, idet han mente det var stoff for et fyldigere møte.

For øvrig ble det fra Løkeberg antydnet at man kanskje burde komme i kontakt med vår finske vennskapsby Joensuu.

Man gikk så over til byttevirksomhet.

Eug. Hanssen.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 0.75, MINIMUM KR. 4.00.

Førstedagsbrev sendes Dem direkte fra de 5 nordiske land ved tegning av abonnement. Forlang tilbud. Eldre førstedagsbrev, også de sjeldneste fra Norge, på lager.

Stig Andersen, Peder Lykkesvej 19, København S.

SVERIGE. Stort lager av ubr. merker, spesielt parkombinasjoner. 3-sidig takking.

Stig Andersen,

Peder Lykkesvej 19, København S.

Er kjøper av Finnlands Røde Kors frim. Kom med tilbud! Har en del frimerker fra Europa og U.S.A. som skal utselges i pakker à kr. 10.00. Katalogverdi ikke under kr. 30.00.

A. Wilhelmsen,

Bråtens gård, Prestejordet, Mo i Rana.

Søker forbindelse med samlere av enningsstempel på røde merker for kjøp, salg og bytte. Har godt materiale. Send mankoliste.

Avd.sjef Erling Wold,

Chr. Michelsens gt. 2 A IV, Oslo.

Innkjøpsliste over norske frimerker sendes på forlangende. Henv.

Tom Kallevig, Madserud allé 33, Oslo.

Norsk Filatelistisk Tidsskrift, fra nr. 1, 1942 til nr. 12, 1948 til salgs. Tilbud ønskes.

Øistein Schirmer, Larvik.

Exchange with stamp collectors in Norway, Sweden, Denmark, and Iceland wanted. Correspond in English and German.

G. C. Eijkhout, Zeemansstraat 120, Zaandam. (Holland).

Send good different stamps from your country. Receive the same value in Swedish stamps.

Torsten Jonsson, Box 295, Göteborg 1, Sverige.

20 mm oppsatt i typer og vannmerker etter Henrik Opheim jun.s katalog. Samlingen består av ca. 575 stk. Har fått bronsemedalje på «Baltisk utstilling». Pris kr. 1000.— (danske).

H. O. Andreassen, Humlebækgade 32, København N.

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

Søndag kl. 12—15

Tirsdag » 10—15

Torsdag » 10—15

Fredag » 10—15

Norsk Skandinavia Katalog 1949

med dagens markedspriser i Norge for samtlige frimerker fra de nordiske land, rikt illustrert, utgitt av Norsk Frimerkehandler Forening (N.F.H.F.) — nå til salgs i alle frimerkeforretninger.

Pris kr. 3.50 + porto kr. 0.35.

AFA

FRIMÆRKEKATALOG 1949

— det førende skandinaviske katalog — foreligger nu i to udgaver:

AFA 1949 EUROPÆISKE LANDE
omfatter: Danmark, Slesvig, Grønland, Dansk-Vestindien, Andorra, Belgien, Bosnien, Böhmen-Mähren, Bulgarien, Danzig, England, Estland, Finland, Frankrig, Generalgouvernement, Gibraltar, Holland, Irland, Italien, Kroatien, Letland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Malta, Monaco, Norge, Polen, Portugal, Rusland, San Marino, Schweiz, Slovakiet, Spanien, Sverige, Tsjechoslovakiet, Tyske stater, Tyskland, Ungarn, Vatikan og Østrig.
700 sider med ca. 8000 afbildninger.
Pris n. kr. 12.00 hæftet, n. kr. 13.50 kart.,
inkl. porto.

AFA 1949 SKANDINAVIEN
omfatter: Danmark, Slesvig, Grønland, Dansk-Vestindien, Finland, Island, Norge og Sverige.
88 sider med ca. 1000 afbildninger.
Pris n. kr. 2.50 inkl. porto.
Fås hos bog- og frimærkehandlere eller direkte fra forlaget,

AARHUS FRIMÆRKEHANDEL

Brunsgade 33 — Aarhus.

Norske øre-merker

for 1900 kjøpes (event. bytte). Enkelte eller partier, par, striper og blokker, brukt eller ubrukt. Send tilbud.

J. JELLESTAD, Jørgen Moes gt. 6, Bergen.

Norge ubrukt kjøpes.

Merker inntil 1893, spesielt 3 — 5 — 10 og 20 øres i stolpeskrift. Tilbud til

Lippe Persson — Varberg, Sverige.

AVERTER I TIDSSKRIFTET!

ALBUM for frimerker kr. 8.15
» helsaker » 9.80
Løse blad alltid på lager.

Fås hos frimerkehandlerne eller direkte fra

AAS & HOFFMANN

Oscars gt. 1 C - Telefon 46 79 77 - Oslo.

N.F.T.s særtrykk nr. 5 — *Separatim No. 5*

Catalogue of The Postage Stamps of Norway

er nå utsolgt fra Forbundet, —
is now out of sale at the publisher's,

men kan ennå fås hos
but is still obtainable at

Postverkets frimerkesalg til samlere,
HP, Oslo.

Stella Filatelist Forlag,
Frederiksborggd. 34, København.

J. H. Webber, 51 New Street Hill,
Bromley, Kent, England.

H. L. Lindquist Publications,
2 West 46th Street, New York 19, N.Y.